Sfânta cuvioasă Parascheva de la Iaşi - Minuni
(14 octombrie)

Sfânta cuvioasă Parascheva de la Iaşi (14 octombrie):

https://www.academia.edu/43317891/Sf%C3%A2nta_cuvioas%C4%83_Parascheva_de_la_Ia%C5%9Fi_14_octombrie_

https://archive.org/details/sfanta-cuvioasa-parascheva

***

Materiale despre Sfânta cuvioasă Parascheva de la Iaşi:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Parascheva-de-la-Ia%C5%9Fi

https://archive.org/details/@steaemy?query=Parascheva+de+la+Ia%C5%9Fi

&&&

Sfânta cuvioasă Parascheva a săvârşit minuni care nu pot fi numărate, în cei 350 de ani, de când se află în Iaşi. Bolnavi, săraci, studenţi, oameni cu necazuri au cerut ajutorul cuvioasei Parascheva, iar Sfânta a fost grabnic ajutătoare. Începând de astăzi şi până la sărbătoarea care va avea loc pe data de 14 octombrie, vom povesti zilnic din minunile Cuvioasei, minuni care ne-au fost relatate de către preoţii care stau lângă racla cu moaştele Sfintei Parascheva sau chiar de credincioşii care i se închină de câte ori au ocazia.

Cea mai cunoscută minune, care a uimit întreaga ţară, a fost izbăvirea fără nici o vătămare a moaştelor Sfintei cuvioase Parascheva din incendiul izbucnit în noaptea de 26 spre 27 decembrie 1888, în paraclisul Mănăstirii „Sfinţii Trei Ierarhi" din Iaşi. Aprinzându-se de la un sfeşnic, catafalcul Cuvioasei a luat foc. S-a topit argintul care îmbrăca racla, dar lemnul şi sfintele ei moaşte au rămas întregi şi nevătămate spre uimirea martorilor.

În timpul celor două războaie mondiale, oraşul Iaşi a fost protejat de bombardamente, iar Catedrala mitropolitană, unde se păstrează moaştele Sfintei Parascheva, nu a fost atinsă de nici un obuz. Bătrânii povestesc că ostaşii vedeau noaptea, în timpul războiului, o femeie uriaşă îmbrăcată în alb deasupra Iaşului, ocrotindu-l de ocupaţie şi bombardamente. Poate că şi din acest motiv credincioşii spun că Sfânta de la Iaşi ocroteşte de 350 de ani oraşul şi întreaga Moldovă, ferind zona de calamităţi naturale.

În timpul secetei din vara anului 1947, când oamenii şi animalele mureau de foame, s-au scos moaştele Sfintei Parascheva în procesiune prin satele Moldovei. Credincioşii le-au întâmpinat cu lacrimi de bucurie şi cu făclii în mâini. În urma preoţilor care însoţeau racla veneau nori de ploaie. Drept mulţumire, credincioşii înălţau troiţe în amintirea aducerii moaştelor Sfintei Parascheva în satele lor.

(Monica Dumitrescu - Ziarul Lumina, 5 octombrie 2005)

(extrase)

Structura inimii

În 1955, veneam des şi mă rugam să primesc ajutorul pentru reuşita la Facultatea de Medicină. Cu o seară înaintea probei orale la anatomie, m-am întâlnit cu o tânără căreia îi căzuse subiectul „Structura inimii”. Auzisem şi eu despre rugăciunea inimii: „Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă pe mine, păcătosul” şi am rostit această rugăciune, rugându-mă şi Sfintei Parascheva să-mi deschidă inima şi mintea pentru a reuşi la acest examen foarte greu. Apoi am plecat acasă şi am repetat cu atenţie acest subiect. A doua zi, la examen, am tras biletul pe care scria „Structura inimii” şi am obţinut nota maximă.

Dr. D.N.

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iași, 2011)

Simplitate pierdută

Sfântă Parascheva, scriu aceste rânduri ca să-ţi mulţumesc pentru ajutorul dat. Acolo, la Mitropolie, se cere să scriem despre cum ne-ai ajutat tu (...) şi nu pot rămâne indiferent; altfel, m-ar mustra conştiinţa sau chiar tu. Dacă va fi de folos vreun cuvânt de aici, îndrumă-mi peniţa.

Am cunoscut-o pe Sfânta Parascheva în împrejurări grele. Aveam 17 ani, eram elev în clasa a XI-a (...). Abia ieşisem din spital. De fapt, urma un lung şir de internări repetate şi investigaţii (...); dureri îndelungate îmi limitau, efectiv, mişcarea fizică. Încet, mi s-a dezvoltat sentimentul de frică. O frică tare şi mare; pur şi simplu frică. Şi eram mic, naiv, sincer, dar şi curat. Ţin minte că i-am făgăduit, în naivitatea mea, Cuvioasei că, dacă mă vindecă, îmi păstrez fecioria şi n-o să am vreo relaţie trupească până am să mă-nsor. Începuse să se cuibărească, tare, frica în sufletul meu de adolescent. Tânjesc după anii aceia. Îîmi vin în minte cuvintele lui Emest Bemea: „Simplitate pierdută”.

În intermitenţele durerilor şi neputinţei fizice, începeam să mă văd mic, neputincios; aveam deci nevoia unui sprijin, să mă ajute cineva să rezist şi suferinţei psihice, pe care o suportam alături de cea fizică: „Ce-o să se-ntâmple cu mine?”, „Mă voi vindeca vreodată?”, „Cum o să rezist..?”.

Începusem să aplic ceea ce citeam în cărţi, în special în volumele Părintelui Cleopa. Fără să am intenţia, m-am văzut cu un program foarte bine structurat. Astfel, dimineaţa, tata ne ducea cu maşina la şcoală (împreună cu sora). Aveam orele de la 9, tata ştia că de la 7; ne lăsa în curte, pleca, iar eu mă făceam că merg la alimentara din colţ, după un pachet de biscuiţi. Anca intra la ore, iar eu porneam

aventura. Timp de un an, nimeni nu s-a prins de ceea ce faceam! Mă îndreptam spre Mitropolie. Pe drum, în curte, dădeam pachete de mâncare la săraci (era mâncare sustrasă din frigider, dimineaţa, înainte de plecare; luam des borcane din cămară pe care le umpleam, pe ascuns, în zece minute, cu borş, mâncărică de cartofi, varză etc., puneam câteva felii de pâine).

În vremea aceea n-am judecat nici un cerşetor. Dădeam cu bucurie, de parcă eram premiat pentru asta. Cred că şi copila Filofteia, sfânta ce urma să fie, făcea la fel. Aveam chiar cerşetorii mei preferaţi, abonaţi. Apoi, mergeam în Mitropolie. Nimeream, de obicei, la utrenie şi stăteam cuminte în genunchi şi ascultam. Mă lua des somnul (...).

Înainte de slujbă mă rugam la Cuvioasa: aveam locul meu, la capul ei, în genunchi (...), ţinând puternic un picior al raclei. Mai întâi, pentru a-mi face curaj, îngenuncheam la câţiva metri în spate şi mă rugam acolo. Făceam metanii, vorbeam în cuvintele mele. La dreapta îl aveam în icoană pe Sfântul Nicolae; abia apoi, în genunchi, mă apropiam de Sfântă şi plângeam. Plângeam foarte mult, cu inima plină de bucurie. Plângeam mai mult când durerile nu încetau şi mă deranjau în copilăria mea. Strângeam tare, tare piciorul raclei sale şi mă încordam să simt rugăciunea mea. Ştiam că, dacă rugăciunea nu e simţită, degeaba o fac. Uneori n-aveam nici batistă la mine, îmi curgea nasul, şi-mi murdăream mânecile hainelor, pentru că altă soluţie nu era. Mă simţeam un privilegiat, un mare om, că stau acolo, în genunchi, la capul Sfintei. Mă întrebam de ce lumea stă la rând, când, uite, eu sunt atât de aproape de ea. Şi mă ridicam de acolo atât de uşor şi uşurat!

Plecam spre şcoală, apoi, în drum, treceam şi pe la „Sfinţii Trei Ierarhi”. Nimeream la Sfânta şi Dumnezeiasca Liturghie. Şedeam de fiecare dată în spate, în genunchi, o vedeam pe Maica Domnului din altar cu Pruncul în braţe şi mi se părea că îmi cântă îngeri de la strană. La 9 începeam orele.

Aşa am ţinut-o un an. Au urmat alte dureri, internări repetate, intervenţii chirurgicale, externări. Am terminat liceul, apoi facultatea, şi am început să lucrez. Acum... îmi vine greu să mai plâng. Trec pe lângă cerşetori şi nu le mai dau borcane cu borş; ori, dacă trec, cântăresc darul meu şi judec faţa omului.

Acum stau la rând la Cuvioasa şi... citesc din acatistul ei. Ajung la raclă şi primul lucru pe care-l fac este să apuc piciorul de metal al raclei şi să-l strâng puternic şi nu-mi vine să-i mai dau drumul şi-i mulţumesc Cuvioasei pentru ajutorul dat atunci. Abia apoi mă rog pentru altceva. Şi mă uit la capul ei şi revăd locul, dar pe mine nu mă mai văd curat, naiv, simplu. Ţin strâns piciorul raclei şi vreau să nu-i

mai dau drumul, pentru că nu mai pot întoarce timpul, pentru că am pierdut simplitatea, iar acum mă stăpâneşte păcatul.

Acum nu mai aud îngeri la „Trei Ierarhi” şi nu mai stau în spatele bisericii, ci în faţă.

Atunci puteam sta o oră la racla Cuvioasei să plâng, acum nu rezist zece minute să-i mulţumesc!

Simplitate pierdută.

Cătălin P., 27 ani, laşi

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iași, 2011)

Protosinghel Valerian Radu: Tuturor vom spune minunile tale!

În inima oraşului Iaşi se află Catedrala Mitropolitană care adăposteşte moaştele Sfintei Cuvioase Parascheva, ocrotitoarea Moldovei şi a tuturor celor care, cu credinţă, cer ajutorul ei.

Cuvioasa, o fecioară care a trecut la Domnul la vârsta de 27 de ani, L-a iubit atât de mult pe Hristos, încât L-a rugat să nu mai plece de la ea. Hristos a răspuns rugăciunilor ei, binecuvântându-i trupul cu prezenţa harului făcător de minuni chiar și după moarte.

Ea este mult folositoare prin faptul că dăruiește lumina lui Hristos sub forma vindecărilor miraculoase, sfințind, izvorând mir, împlinind ruga tuturor celor care cred în binecuvântarea Domnului prin sfinţii Săi.

Timpul petrecut lângă sfintele moaşte mi-a dat prilejul să constat o afluenţă impresionantă de oameni, de diferite vârste şi profesii, din ţară şi din străinătate, care, cu lacrimi smerite, cereau Sfintei rezolvarea problemelor cu care se confruntau. Mulţi dintre ei reveneau, mulţumindu-i pentru ajutorul dat, plângând de fericire; alţii plecau cu speranţa că ocrotirea Sfintei nu va întârzia.

Este incontestabil faptul că această mulţime de pelerini constituie o mărturie a minunilor pe care Cuvioasa Parascheva le-a săvârșit ca răspuns la cerinţele lor sincere, adeseori pline de durere, dar motivate, cu smerenie, de nădejdea în

binefacerile ei. Aceste fapte minunate descoperă pedagogia divină a Sfintei Treimi, pronia lui Dumnezeu faţă de creaţia Sa.

Fericirea celor care au simţit binecuvântarea harului adevereşte că, în esenţa minunii, „se află Cineva mai tare decât vântul, decât focul, decât potopul, boala şi moartea”.

Prin intermediul minunilor mijlocite de sfinţi, Dumnezeu cheamă pe oameni la starea de sfinţenie, în virtutea creării lor după chipul Său (Facerea 1, 26-27). Este o invitaţie spre asemănarea cu Dumnezeu, spre actualizarea realităţii ontologice a omului, exprimată tainic în Psalmul 81, 6: „Eu am zis: «Dumnezei sunteţi şi toţi fii ai Celui Preaînalt» ”. Acest progres spiritual înseamnă înnoirea omului, chemarea de a vieţui veşnic cu Mântuitorul, sfânt şi desăvârşit în El.

Prin lucrarea harului divin „«eu-l» sfinţilor dobândeşte o transparenţă tot mai mare pentru Hristos şi pentru semenii lor”.

Astfel, abundența binefacerilor Sfintei Parascheva îi atrage pe oameni la ea, transformându-i din oameni trupeşti în oameni duhovniceşti, izbăvindu-i, astfel, de neştiinţă duhovnicească, uitare şi nepăsare.

Sfânta, ca model al umanităţii celei noi, ne învaţă că numai cel ce trăieşte în Iisus Hristos, Dumnezeu-Omul, este om adevărat, iar acest lucru este o necesitate pentru a deveni precum „Hristos-Cuvântul lui Dumnezeu, prin har”.

Protosinghel Valerian Radu

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva. Mărturii ale închinătorilor, volumul I, Editura Doxologia, 2011, pp. 13-15)

A auzit Cuvioasa Parascheva rugăciunea tuturor

Omul apăsat de povara grijilor materiale păşeşte cu greu pe cărarea îngustă şi anevoioasă care duce la mântuire. Ezită, se poticneşte şi dacă nu imploră sprijinul sfinţilor, este tentat să pornească pe căile bătătorite ale patimilor înşelătoare.

În infinita Sa înţelepciune, Dumnezeu a rânduit ca moaştele sfinților să fie răspândite, ca nepreţuite daruri, în toată lumea creştină.

Prin prezenţa la Iaşi, în Catedrala Moldovei, a moaştelor Sfintei Parascheva, noi, românii (şi nu numai), am dobândit o vistierie duhovnicească fără de preţ, un etern izvor de ajutor, atât în alungarea pământeştilor ispite, în depăşirea dificultăţilor materiale, a suferinţelor trupeşti, cât şi în răstignirea numeroaselor patimi.

În sfânta catedrală s-au rostit, de-a lungul vremii, rugăciuni cât nisipul mărilor: în gând, în şoaptă, în duioase gesturi de smerenie, în stropi fierbinţi de lacrimi, în glas de acatist, în arşiţa privirilor pierdute, în suspine disperate, individuale sau colective.

A auzit Cuvioasa Parascheva rugăciunea tuturor, dăruind, după taina rânduielilor divine, flori ale bucuriilor imediate sau mai îndepărtate, ca nişte cununi ale răbdării. Aici, s-au adăpat cu putere şi speranţă orfani, văduve, studenţi, soţii înlăcrimate, purtând jugul căsniciei împletit cu durere, suferinzi în haina disperării sau a resemnării, nedreptăţiţi osândiţi de semenii lor, tineri căsătoriţi dorindu-şi copii, nevinovaţi copleşiţi de mrejele vrăjmaşului şi acoperiţi de stropii prea fierbinţi ai stresului zilnic.

Toţi cei care au alergat la „buna sfătuitoare“, „mâna vindecării“, „liman lin şi neinviforat“, „turnul biruinţei“, în fiecare an, pe 14 octombrie, ascultă chemarea inimii, revărsându-se în râul de pelerini. În pofida multor obstacole, pelerinii îşi exprimă lângă sfintele moaşte recunoştinţa, se întăresc cu „hrană duhovnicească“, se simt mai bogaţi lângă acest „mărgăritar nepreţuit“, apoi se întorc acasă, „propovăduind cu mărire şi cântări toate minunile“ dobândite ca nişte flori tainice ivite dintr-un „crin răsădit în grădina cea de sus“.

La moaştele Sfintei Parascheva, „trandafir neatins de viermele trufiei“, rugătorii vor fi mereu ca un râu ce îşi întoarce valurile de mulţumire către „izvorul vieţii şi al milostivirii“. Ei, închinătorii, îndemnaţi de scânteia conştiinţei, nu vor da uitării promisiunile făcute: să-şi spele haina patimilor, să fie mai generoşi, să îngenuncheze citind, cât mai des, acatistul Sfintei, cea „vrednică mijlocitoare către Domnul“.

Prof. Maria Olaru, Iaşi

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva. Mărturii ale închinătorilor, volumul I, Editura Doxologia, 2011, pp. 17-18)

Spune-mi cum ai murit, ca să-ţi spun cum ai trăit

Sunt profesor pensionar. Îmi amintesc de tatăl meu care, după 18 luni de spitalizare, din cauza cancerului de ficat, a ajuns în moarte clinică. Familia mea a fost chemată să-l ia acasă de urgenţă, cu câteva clipe înainte de a ajunge la morgă.

În timp ce tatăl meu era plâns de familie, în salon intră bunicul meu (socrul celui aflat între viaţă şi moarte) cu o bucată de vată sfinţită de la Cuvioasa Parascheva şi fără să se jeneze de prezenţa doctoriţei, îl mângâie, punând vata în buzunarul pijamalei, spunându-i că se va face bine şi că îl aşteaptă pe 8 septembrie la onomastica soacrei. Înainte de acest gest, m-a mustrat, fiindcă am cheltuit averea pe medicamente, uitând-o pe Sfânta Parascheva, „care te scoate din morţi”.
Apoi, bunicul ne-a certat pe toţi, nonverbal, cu degetul arătător, după care ne-a iertat cu o invitaţie pe 8 septembrie şi s-a grăbit să nu piardă trenul. Uluiţi de gesturile, cuvintele şi mai ales de credinţa bunicului, toţi au meditat la faptul că bătrânului i s-a întâmplat ceva.

Brusc, toţi s-au dezmeticit, auzind o voce slabă: „Mi-e sete!”. Era tatăl meu. Doamna doctor ne-a îndemnat să-i dăm orice: „O fi ultima dorinţă... şi nu mă mai întrerupeţi”, deoarece lucra la biletul de externare.

Toţi erau speriaţi, pentru că se ştia de ultima lună de perfuzii, de abdomenul lui putred, de chipul ca de „cadavru, îmbrăcat cu o foiţă subţire de piele”. Totuşi „i-am dat să bea, apoi a cerut să mănânce, să se plimbe la aer”. După 5-6 minute, când erau în uşă, doamna doctor, care terminase biletul de externare (ultimul cuvânt fiind: agravant), a sărit speriată, întrebând: „Ce-aţi făcut?...cum l-aţi luat?... ce-a mâncat?... ce-a băut?... dar, bătrânul acela... ce-a făcut, ce i-a dat?”

După ce află de vata sfinţită de la Cuvioasa, doamna doctor constată că „este o minune dumnezeiască” şi propuse reluarea analizelor. Apoi, s-au adunat medici din Iaşi, Bucureşti, Cluj, Timişoara şi au recunoscut minunea. „A venit acasă cu timol 2 - de nou-născut - după care a mai trăit 22 de ani, murind spovedit, împărtăşit, cu lumânare aprinsă şi cu cei dragi în jur”.

Menţionez cuvintele marelui arhimandrit Cleopa Ilie: „Ştiţi cât de mare poate fi minunea de care aţi putea avea parte?... Cât de mare vă este credinţa! Spune-mi cum ai murit, ca să-ţi spun cum ai trăit”. De admirat credinţa puternică, adevărată, în puterea şi dragostea lui Dumnezeu şi a sfinţilor, pe care a avut-o bunicul meu.

Elena Eugenia

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva. Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, pp. 22-23)

Vindecare miraculoasă a Sfintei cuvioase Parascheva

La 14 ani, m-am îmbolnăvit grav. Nu era prima oară, am fost destul de bolnăvicios de felul meu, dar acum, o durere imensă de picior şi o inflamaţie masivă la peroneu m-au pironit la pat. Doctorul chirurg din oraşul în care locuiam i-a spus mamei mele, şi ea cadru medical superior, că este un reumatism articular acut, un puşeu de durere. Aşa încât mi-a prescris oxacilină şi gentamicină din 6 în 6 ore timp de câteva luni şi mi-a pus piciorul în ghips. Durerea atâtor injecţii, tumefierea şi mortificarea ţesutului în care am fost injectat de sute de ori, rugăciunile pe care mama le spunea mereu la patul meu, ore întregi, mi le amintesc foarte bine. După ce mama spunea de câteva zeci de ori psalmii „Miluieşte-mă, Dumnezeule” şi „Cel ce locuieşte în ajutorul Celui Preaînalt”, sfârşită de oboseală, era trecut de miezul nopţii îi spuneam: „mai zi-mi rugăciuni...” Au fost câteva luni de durere cumplită, iar piciorul era tot mai dureros, ba chiar se subţiase mult. Gentamicina pe care am primit-o intramuscular ar fi fost de ajuns să surzească 10 oameni, dar totuşi, cu mila lui Dumnezeu mai aud. După câteva luni de stat în casă cu un ghips imens, piciorul era de două ori mai slab decât înainte. Doctorii spuneau că piciorul trebuie amputat.

Părinţii mei au insistat să mergem la laşi, la Spitalul de copii, la doctorul Gabriel Ionescu, un medic vestit care rezolvase multe cazuri incurabile. Tatăl meu, preot, m-a adus în spinare până la spital. Când m-a consultat, doctorul a izbucnit în strigăte de mânie: „sunteţi cadre medicale, dar l-aţi tratat ca nişte ţărani”. Aveam ostiomielită acută la peroneul drept, o boală cumplită care chiar dacă se operează, recidivează la alte oase, toată viaţa. În tot acest timp, părinţii mei au stat mereu lângă racla Sfintei Parascheva, rugându-se cu lacrimi pentru mine. Şansele ca piciorul să mai poată fi salvat erau mici. Eram suspect şi de cancer osos.

M-am refăcut în câteva luni bune. Profesorii de la şcoală veneau să mă asculte şi-mi puneau notele acasă. Mama îmi spunea: „Eşti o minune a lui Dumnezeu”. Iar eu îi răspundeam: „Da, o minune şchioapă”. Şi iată că merg perfect şi nici o altă operaţie nu am mai suferit, mulţumită Sfintei Cuvioase Parascheva. Trăiesc datorită rugăciunii ei, datorită lacrimilor ei, datorită inimii ei imense, pline de harul lui Dumnezeu care simte durerile noastre şi le alină cu milă, în iubirea infinită a lui Dumnezeu.

Pr. I.I.

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iași, 2011, p. 29)

În câteva zile nu se mai cunoştea că ar fi bolnav

În viaţa mea am primit răspuns la rugăciunile făcute la racla cu sfintele moaşte ale Sfintei Parascheva şi mereu am plecat de aici liniştită, plină de optimism, deşi venisem în stare de neliniște, tulburată, îngrijorată.
Tatăl meu suferă de ciroză hepatică. Adesea a avut hemoragie digestivă, cauzată de varice esofagiene. Cu 12 ani în urmă, tata a fost internat la Terapie intensivă, unde medicii nu-i dădeau nici o şansă de supravieţuire. Având speranţa în ajutorul Sfintei Parascheva, l-am stropit cu agheasmă, l-am uns cu untdelemn sfinţit la Sfântul Maslu şi am continuat să ne rugăm toată familia. Mai târziu, tata şi-a revenit, hemoragia s-a oprit, iar medicii, la externare, i-au prezis doar încă, cel mult, doi ani de viaţă.

Tatăl meu trăieşte şi astăzi, la 12 ani de la avertismentul medicilor. A mai suferit şi alte hemoragii digestive, însă de fiecare dată oprite prin rugăciune. S-a petrecut de fiecare dată câte o minune (...) deoarece n-a mai fost nevoie de nici o spitalizare. Simţindu-se slăbit după revenirea din criză, mergea la racla Sfintei. Imediat se simţea întărit şi, în câteva zile, nu se mai cunoştea că ar fi bolnav.

Daniela

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iași, 2011, p.33)

Sfânta se roagă din inimă

În 2009, infarctul, repetat de cinci ori în două luni, a atras după sine mai multe internări la Serviciul Cardiologie de la Spitalul Fundeni. Aici mi s-au depistat două artere ale inimii înfundate în proporţie de 90%. Am făcut mai multe încercări de a fi operat la Fundeni şi la Iaşi. În noiembrie am venit la Iaşi pentru operaţie, dar am cerut ajutorul Sfintei Parascheva, după care profesorul-doctor m-a trimis din nou la Bucureşti şi de aici la Constanţa.

Mi-am dorit să revin la Iaşi, dar boala s-a agravat. Nu mai aveam mult de trăit, întrucât nu-mi mai simţeam mâinile şi nu aveam circulaţie normală. Inima mea era din ce în ce mai slabă. Mă apropiam încet dar sigur de moarte.

Într-o noapte m-am visat în spital, iar în camera de alături se ruga o monahie în mod impresionant, cu mâinile ridicate. La încetarea rugăciunii, măicuţa s-a întors spre mine în chip foarte cuvios, cu capul în jos, iar eu am recunoscut-o. Era Sfânta Parascheva de la Iaşi. Chipul ei smerit şi blând mi-a rămas în memorie pentru toată viaţa.

A doua zi am primit un telefon de la Debreţin, din Ungaria, de unde un profesor cu care vorbisem mă anunţa să merg la Târgu Mureş pentru operaţie. Acest lucru s-a şi întâmplat, iar operaţia a fost în premieră pe ţară. Acum mă simt bine şi mulţumesc Sfintei Cuvioase Parascheva pentru ajutorul ei bun.

Benescu Ion, Constanţa

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva. Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, pp. 35-36)

Visul care aduce viața

În septembrie 2003, m-am simţit rău, iar în urma analizelor am descoperit că am cancer uterin destul de avansat, aproape de metastază. Am simţit o enormă rană în suflet, ştiind că cei doi copii, Ioana şi Victor, au nevoie de sprijinul meu. Doream din toată inima să trăiesc nu pentru mine, ci pentru aceşti copii, dăruiţi de Dumnezeu.

Aveam 36 de ani şi singura salvare era să-mi pun toată credinţa şi toată fiinţa numai în mâinile lui Dumnezeu şi ale Sfintei Cuvioase Parascheva. Doctorii erau reticenţi la şansele de vindecare. Cancerul era avansat.

Într-o străfulgerare de lumină, am realizat că singura speranţă pe care o am este la Dumnezeu. Am mers la catedrală, m-am spovedit, m-am împărtăşit şi m-am rugat Cuvioasei din toată inima să mijlocească pe lângă Dumnezeu pentru a mă lăsa în viaţă.

Am fost operată la Spitalul „Elena Doamna”, după care, a treia noapte, m-am visat la racla Sfintei Parascheva, plângând şi spunându-i că o iubesc. În vis, Sfânta mi-a răspuns că voi rămâne cu cei doi copilaşi.

În ziua următoare, doamna doctor Popovici mi-a spus că operaţia a decurs bine, dar mai mult nu-mi poate promite nimic, sugerând că acest cancer poate să apară în

altă parte. Însă eu nu m-am temut de recidivarea bolii, întrucât îmi pusesem nădejdea în promisiunea Sfintei Parascheva.

Rugaţi-vă cu inima şi cu sufletul plin de iubire!

Liliana Micu, Italia

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iași, 2011, pp. 37-38)

Seminţele morţii s-au răspândit prin trup

Văzând că nimeni nu-i mai dădea nici o şansă, prăbuşită de durere, am alergat la Sfânta Parascheva să o ajute.

Am internat-o pe mama în spital, dar profesorul-doctor, văzând cele 14 boli, a refuzat să o opereze, spunând că pacienta ar muri pe masa de operaţie şi că nu mai avusese, în cei 35 de ani de activitate, un caz aşa de grav.

Cu ajutorul rugăciunilor făcute la Mitropolie, cu lacrimi fierbinţi, cu lucruşoarele mamei atinse de sfânta raclă, m-am întărit în faţa mamei, nu dădeam o lacrimă, l-am înduplecat pe doctor să o opereze, iar mama a fost salvată, spre uimirea tuturor.

Acum doi ani, am trecut prin mai multe încercări din pricina păcatelor mele: m-am îmbolnăvit, am rămas fară serviciu, iar apoi şi fară ajutorul de şomaj. În urma fracturării claviculei am mers săptămânal pentru pansament la Iaşi, dar, din autogară, primul drum îl făceam la Mitropolie, ca să nu pierd Acatistul Sfintei Parascheva. Aici m-am rugat şi pentru obţinerea unui serviciu, deşi eram bolnavă. Am căutat aşa aproape un an, iar la 40 de zile de la pomelnicul dat la Sfânta Parascheva mi-am găsit şi un loc de muncă.

În 2009, de ziua Cuvioasei, deşi aveam probleme de sănătate din cauza rinichilor, am suportat ploaia torenţială, fiind un pelerin răbdător, dârz şi demn. Am stat de pe data de 13 octombrie de la ora 16 până noaptea, 14 octombrie, la ora 2 numai în apă şi frig o ghetuţă cântărea, cred, 1,5-2 kg, atât de udă era. N-am putut să nu merg.

Simţeam că îi sunt datoare Sfintei Parascheva. Şi dacă nici de ziua ei nu vin să o salut, atunci când?

Maria C., Roman

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iași, 2011, pp. 39-40)

Trei ani şi jumătate mi-am trăit propria apocalipsă

Totul a început de la un banal chist sinovial pe mâna dreaptă, puţin dureros şi uşor inestetic. Prima operaţie a fost mai mult un moft, din considerente estetice. Mi s-a spus că va fi o operaţie absolut banală, care va dura zece minute, fără internare, după care voi pleca acasă, fără probleme.

Era 1 mai 2001. Cel care m-a operat era directorul spitalului, profesor universitar, aşadar, pentru el intervenţia era una foarte simplă. Dar a fost voia lui Dumnezeu ca totul să nu fie aşa cum mi se spusese. La jumătate de oră după ce am plecat de la spital am simţit o tensiune cumplită în mână, bandajul s-a îmbibat de sânge, care a început să curgă abundent. A trebuit să ne întoarcem de urgenţă la clinică şi întrucât profesorul plecase, s-a creat panică şi agitaţie mare. Într-un final, când acesta s-a întors, nu mai era nici o sală de operaţie liberă, aşa că a trebuit să redeschidă mâna în triaj, într-un spaţiu impropriu pentru o asemenea intervenţie. S-a adus o masă cu instrumentar şi un pat, iar un colţ al sălii de aşteptare s-a transformat într-o aşa-zisă sală de operaţie. Şi, lucrându-se în viteză şi mare panică (pentru că pierdusem mult sânge), fără toate pregătirile unei operaţii şi fără condiţii optime, am fost infectată cu mai mulţi viruşi incurabili (pioceanic şi hepatită C). Anestezia nu a mai ţinut, aşa că s-a lucrat pe viu. Mi-au dat un câmp de tifon să-l muşc, ca să nu urlu de durere.

Trei ani şi jumătate mi-am trăit propria apocalipsă. Rana nu s-a mai închis. Au urmat alte şapte operaţii, în diferite centre şi clinici renumite, cu profesori renumiţi, în care mâna mi-a fost curăţată, cauterizată, îngheţată, după toate metodele, vechi şi modeme, totul fără rezultat. De fiecare dată, mi se garanta că e ultima intervenţie şi că rana se va închide. Când ajungeam acasă, constatam că nu e aşa şi că iarăşi totul a fost zadarnic. Organismul era epuizat de anestezii şi antibiotice. La una dintre intervenţii nu m-am ridicat douăsprezece ore din comă. Simţeam moartea suflându-mi în ceafa şi nu puteam nici măcar să primesc împărtăşania, pentru că vărsam tot ce înghiţeam. După aceşti trei ani şi jumătate de chin, în care toată energia, toţi banii şi toate speranţele se irosiseră prin spitale şi operaţii, duhovnicul meu, Preasfinţitul Calinic, mi-a dat o bucăţică din veşmântul Cuvioasei Parascheva. L-am prins cu bandaj pe rană. După vreo săptămână, a ieşit prin deschizătura rănii un fir gros de aţă chirurgicală. N-am mai vrut să merg la nici un

medic, aşa că, în fiecare zi, trăgeam de acel fir cât puteam, până când, într-o zi, s-a desprins din ţesuturi şi a ieşit.

Din acel moment rana s-a închis şi totul a rămas un vis urât. A vrut Dumnezeu ca nimeni din casa mea să nu fie infectat, deşi pioceanicul era contagios. Iar în final, când nu mai speram nimic de la oameni, când singurul sentiment era un dispreţ profund pentru ştiinţă şi specialişti, dublat de un la fel de profund autodispreţ, a hotărât să îmi trimită ajutorul Cuvioasei Parascheva, fără să îl cer şi fără să ştiu să îi mulţumesc.

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva – Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, p. 43-44)

S-a rugat pentru mine până a venit ambulanța

În vara anului 1995, mă întorceam de la nunta unui coleg din Botoşani. Am oprit la Iaşi pentru a mă închina la Sfânta şi a rezolva câteva probleme. Terminasem seminarul în acel an şi voiam să dau la Facultatea de Teologie.

Aveam tren la ora 4 după amiaza spre oraşul meu, Tg. Neamţ. Însă luat de vâltoarea metropolei, am întârziat mult, aşa că am sosit în gară, pe la 4 şi 5 minute. Trenul tocmai pleca. Luase ceva viteză. Cu inconştienţă de copil, dar şi cu un teribilism naiv, am sărit spre tren şi am apucat o bară de susţinere de la o uşă. M-am prins bine de ea, însă am observat că din cauza vitezei tot mai mari şi a curentul care se formează sub tren, picioarele mele erau trase dedesubt, acolo unde cuţitele uriaşe ale roţilor de fier îmi ameninţau viaţa. De pus picioarele pe scară nici vorbă. Atunci, într-o străfulgerare de gând, mi-am dat seama că îmi voi pierde picioarele. Nu de viaţă îmi era mie, ci mai ales de faptul că nu voi mai fi niciodată preot, lucru pe care-l visam de mic. Mâinile îmi amorţiseră pe bara rece şi cedam încetul cu încetul picioarele spre hăul de sub roţi. Atunci, cu un ultim efort, am ridicat picioarele la piept. Viteza trenului era mare. Era un accelerat spre Paşcani. Ajunsesem deja departe de gară, spre Canta. Am strâns picioarele la piept, m-am proptit în ele şi m-am aruncat în gol. Am căzut pe pietrele mari tăioase de pe calea ferată, întâi cu umărul şi apoi cu capul. Nu mi-am pierdut pentru nici o clipă cunoştinţa, dar am simţit la tâmplă un izvor cald, fremătând. Era sângele meu. Am încercat să mă mişc, dar eram atât de ameţit, încât nu am reuşit deloc.

Trimis de Dumnezeu, un muncitor s-a apropiat şi m-a luat în braţe. Eram plin de sânge, lumea se strânsese ca la urs, nimeni nu ştia dacă voi supravieţui. Omul bun, cu hainele pline de sânge, m-a strâns la piept şi - Dumnezeu să-l mântuiască - a zis „Tatăl nostru”. Credea că voi muri. Apoi mi-a făcut semnul Sfintei Cruci pe faţa

plină de sânge. A stat acolo lângă mine, rugându-se - ce minune de om! - până când s-a auzit sirena salvării. Eram conştient, dar tot mai slăbit. Mi-au pus oxigen, m-au săltat în maşină şi m-au dus la Spitalul de Neurochirurgie. Acolo, medicul de gardă, văzând rana de la tâmplă, a zis: „Tinere, nu ştiu ce se poate întâmpla. Ai pe cineva în Iaşi?" „Nu, am răspuns eu. Dar vreau să dau un telefon." Ameţit, ţinut de o asistentă, m-am târât până la telefon. I-am spus mamei: „Am avut un accident la tren". Ea era încă traumatizată de un accident cu un tânăr din Tg. Neamţ, care îşi pierduse ambele picioare într-un accident de tren. „Unde", a întrebat mama sfârşită, „la picioare?" „Nu, la cap", am răspuns eu. Mama a leşinat. Într-un târziu, tata a înţeles pericolul şi a gonit cu viteză mare spre Iaşi. Au sosit amândoi în mai puţin de o oră (100 de km), palizi, pierduţi. Au întrebat ici colo de mine. Nimeni nu ştia nimic. Mai apoi, după căutări, m-au găsit stând liniştit pe o bancă. Eram pansat la cap, la mână şi la umăr. Însă aveam chef de glume. M-au externat pe loc.

Părinţii mei nu au mai stat nici o clipă. Au mers imediat la Catedrală, la Sfânta Parascheva, acolo unde am plecat capul rănit pe trupul ei plin de mireasmă cerească. Şi am rugat-o să mă vindece. Preasfinţitul mi-a citit rugăciuni de sănătate şi mi-a dat sfaturi de rugăciune stăruitoare.

Timp de câteva luni, când deschideam ochii şi încercam să focalizez pe o foaie de hârtie, o tăietură de cuţit îmi spinteca tâmpla. Aveam examen greu la facultate, cu 5 candidaţi pe un loc. Însă nu am putut să citesc nici măcar o pagină înainte de cele trei examene: la dogmatică, istorie bisericească şi limba română. Îmi amintesc cum priveam prin ceaţă atunci când semnam cererea de înscriere la examen.

M-am prezentat la examen numai din amintiri. Din nou, Sfânta Cuvioasă Parascheva mi-a povăţuit mintea şi mâna, căci, deşi cu o durere imensă de cap (trebuia să focalizez pe foaie) am scris foarte bine şi am luat o medie mare. Mulţumesc, Sfântă Cuvioasă Parascheva pentru tot ce ai făcut pentru mine!

Pr. V.I.

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iași, 2011, pp. 44-46)

Rândul Sfintei Parascheva

Mărturisesc că Sfânta Parascheva m-a ajutat ori de câte ori i-am cerut ajutor. Fiind din Iaşi, mergeam mereu la Mitropolie, când apăreau probleme de sănătate în

familie sau pentru a cere sprijin pentru copii la şcoală. Însă nu mă închinam Cuvioasei de hramul ei.

Dar în 2005, fiica mea, Mihaela, în vârstă de 25 de ani, avea o suferinţă la un genunchi. Umblând din spital în spital, în Iaşi, în Bucureşti şi înapoi, fără nici un rezultat, am constatat că nimic nu o vindeca. Doar i se atenua durerea prin calmante.

În 2006, de hramul Cuvioasei, am mers pentru prima dată în viaţa mea şi m-am aşezat la un rând imens. După mai bine de 10 ore, am renunţat să mai stau.
În anul următor, tot de hram, am mers din nou, pregătită sufleteşte să mă închin la sfintele moaşte. De aceasta dată, am ajuns neaşteptat de uşor. S-a petrecut aşa de repede de parcă m-a luat cineva pe sus şi m-a aşezat lângă sfintele moaşte. După ce am plecat, în mai puţin de o oră, m-a sunat o fostă colegă şi mi-a povestit de suferinţa fiicei ei, cronicizată de trei ani. După sfatul ei, am mers la alt medic şi a doua zi, fiica mea a avut diagnosticul corect şi programare urgentă pentru operaţie.

Mulţumesc Bunului Dumnezeu că, prin rugăciunile Sfintei Parascheva, operaţia a decurs foarte bine şi fiica mea s-a vindecat complet.

Aurica Gheorghiu, din Iaşi

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iași, 2011, pp. 48-49)

Fiul meu a fost salvat dintr-o comă de gradul IV

În dimineaţa zilei de 27 ianuarie 2011, a survenit un accident rutier în urma căruia fiul meu cel mai mare, Mircea, în vârstă de 22 de ani, a fost grav accidentat. A intrat în comă de gradul IV, cu hematom subdural acut, contuzie pulmonară şi cerebrală gravă, fracturi vertebrale şi pareză facială.

Din cauză că nu rezista până la Bucureşti, medicul de gardă de la Spitalul de Neurochirurgie din Iaşi a decis să-l opereze de urgenţă. Acesta ne-a spus că procedurile medicale au fost realizate după posibilităţile omeneşti, atât cât se putea, dar numai Dumnezeu poate face minuni.

Din momentul accidentului, am apelat la doi preoţi şi, împreună cu ceilalţi doi copii ai mei, ne-am rugat având speranţa numai în Dumnezeu. O rugăciune din tot sufletul, cum numai durerea şi suferinţa ţi-o dă.

Am mers în fiecare zi la Mitropolie şi m-am rugat la Cuvioasa Parascheva, iar în Paraclisul din incinta Spitalului de Neurochirurgie m-am rugat la Sfântul Ioan Rusul. Acolo am descoperit o carte cu viaţa, paraclisul şi minunile sfântului.

Dumnezeu a primit rugăciunile noastre şi, după 24 de ore, copilul meu a ieşit din comă. A urmat o perioadă de recuperare grea, cu urcuşuri şi coborâşuri, iar când am mers la control, după două luni, medicul ne-a dat vestea cea bună: datorită restabilirii rapide a stării de sănătate, a fost acceptată operaţia de cranioplastie, care, în mod normal, se face după 6 luni, dar, atunci, s-a făcut la 3 luni de la accident.

Acum, când relatez această minune, după 5 luni de la prima operaţie, pot afirma că Mircea s-a refăcut, în totalitate, şi mai are o lună de concediu medical, după care poate începe din nou serviciul.

Mulţumim, în fiecare zi, lui Dumnezeu şi sfinţilor care l-au ajutat să treacă de la moarte la viaţă, l-au apropiat mai mult de Biserică şi de Dumnezeu, iar pe noi ne-a învăţat cum să ne rugăm din tot sufletul, cu lacrimi, şi să preţuim viaţa, cu tot ce ne dă Dumnezeu!

Anonimă, Botoşani

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iași, 2011, pp. 49-50)

Febra rugăciunii răcoreşte inima

Sunt mama unei fetiţe splendide, dar care a devenit extrem de sensibilă la răceală. Trebuia să meargă la creşă, apoi la grădiniţă, deoarece acasă n-avea cu cine rămâne, toţi fiind salariaţi. La intervale mici, de două săptămâni, lua antibiotice. În aceste împrejurări, a venit bunica fetiţei cu îndemnul de a lua cămăşuţa de corp curată şi a o atinge de racla Sfintei Parascheva.

Era chiar 14 octombrie 1991, n-am reuşit să ajungem la raclă, însă o măicuţă a luat cămăşuţa, a trecut-o pe la racla cu sfintele moaşte, în timp ce eu îngenuncheasem, cu lacrimi în ochi şi cu ruga în inimă şi pe buze. Acasă, am îmbrăcat-o pe fetiţă, care avea febră de peste 39 de grade, cu toate că i s-au administrat antibiotice. După doar 15 minute, febra a scăzut la 38, apoi la 37,5, şi-a revenit, a mâncat, iar acum nu mai are probleme mari de sănătate.

Anonima

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva - mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, p. 53)

Puterea de a merge

La vârsta de 27 de ani am căzut dintr-o căruţă, mi-am fracturat coloana şi am fost operată la Iaşi, dar medicii nu-mi dădeau speranţa că voi mai merge vreodată.

Am venit la Cuvioasa Parascheva împreună cu toţi copiii mei şi m-am rugat mult, cu lacrimi fierbinţi.

Am simţit minunea făcută de Sfânta de la Iaşi. Acum am 35 de ani, merg perfect şi mă bucur de viaţa frumoasă alături de copilaşii crescuţi cu multă rugăciune.

Lidia Popa, Bacău

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iași, 2011, p. 54)

După ce s-a închinat la sfintele moaşte, a acceptat operaţia

Mă numesc Mesalina, iar mama mea se numeşte Anica. Mama mea a fost foarte bolnavă în tinereţe. După vreo nouă internări, boala de care suferea nu ceda la nici un tratament. La a zecea internare la Spitalul „Sfântul Spiridon”, fostul doctor chirurg Gheorghe Chipailă a propus-o pentru operaţie. Mama s-a înfricoşat şi a cerut externarea. Tata, nereuşind s-o înduplece pentru această operaţie, a îndemnat-o să se închine la Sfânta Cuvioasă Parascheva. Aici, tatăl meu a explicat părintelui refuzul ei. Sfinţia sa i-a citit o rugăciune, după care ea a cerut să se întoarcă la spital imediat.

Operaţia a fost una reuşită. Atunci avea doi copii, apoi, la doi ani după operaţie, a mai născut un băiat. Astăzi, se bucură de cei trei copii, şase nepoţi şi o strănepoată de patru ani.

Mesalina

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iași, 2011, p. 54)

O batistă curată, atinsă de sfintele moaşte

Cu cinci ani în urmă, am avut necazuri cu picioarele: îmi creşteau nişte fire de păr sub piele. Dacă mă epilam, firele creşteau şi pielea se infecta şi mai mult. M-am chinuit mulţi ani folosind plante, creme naturiste, ceaiuri, antibiotice, creme recomandate de un dermatolog, dar toate îmi făceau şi mai mult rău.

Am citit pe internet despre minunea făcută cu soţul unei femei, căruia îi apăruseră nişte bube mari pe faţă, care se infectau şi sângerau. Neştiind ce să mai facă, soţia i-a adus soţului o batistă curată atinsă de sfintele moaşte ale Cuvioasei Parascheva de la Iaşi. După două săptămâni i-a trecut tot ce avea pe faţă.

Astfel, mi-am legat speranţa de Sfânta Parascheva. M-am rugat la sfintele moaşte ale Cuvioasei, apoi am lipit în fiecare seară pe picioare vată sfinţită.

După două săptămâni, pielea era la fel, dar nu mi s-a spulberat nădejdea, am continuat. Nu după mult timp, am observat că pielea nu se mai infecta atât de mult, iar peste o lună mi-a dispărut complet suferinţa.

Loredana O., Suceava

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iași, p. 55)

Cancerul de piele

M-am rugat împreună cu toate rudele pentru sănătatea mătuşii mele, Ana, căreia, în 1998, i se pusese un diagnostic dur: cancer la piele în primă fază.

Au venit multe săptămâni la Catedrală, au participat la rugăciuni, la Sfântul Maslu. Sfânta Parascheva, mult milostivă şi grabnic ajutătoare, a ascultat rugăciunile. Mătuşa s-a vindecat şi acum se bucură de urmaşi.

Cornelia

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iași, 2011, p. 55)

Nu a mai fost nevoie de chimioterapie

Am o viaţă uneori cu mai puţine, alteori cu mai multe probleme cotidiene. Lucrez în Italia. Mi-am crescut singură copilul, iar când am aflat că acesta are cancer la plămâni timpul s-a oprit în loc. Durerea care mi-a umplut inima este cu neputinţă de descris în cuvinte.

Înainte de a afla diagnosticul fetiţei, m-am visat pe un câmp negru care s-a desfăcut în două. M-am înspăimântat, dar a apărut o lumină şi am auzit o voce, care m-a îndemnat să nu-mi fie frică, să aprind nouă lumânări, iar a zecea la Sfânta Parascheva, unde să mă rog.

După operaţie, medicul m-a avertizat că fetiţa va avea nevoie de chimioterapie îndelungată. Aducându-mi aminte de visul cu Sfânta Parascheva, m-am rugat la ea stăruitor. Reîntoarsă în Italia, am aflat de la doctor că nu mai este nevoie nici de tratament medicamentos, nici de chimioterapie, deoarece analizele au ieşit bune.

Astăzi (16 august 2010) sunt o mamă fericită, şi îi mulţumesc Sfintei Cuvioase Parascheva pentru viaţa copilului meu. Totodată îi sfătuiesc pe toţi să se roage cu lacrimi şi vor primi ajutor de la Sfânta milostivirii.

Mihaela Stelian - o mamă singură cu o fiică - "tot universul meu"

(Binefacerile Sfintei Cucioase Parascheva. Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, pp. 57-58)

Trebuia să ajung într-un căruţ cu rotile, dar Sfânta Parascheva m-a vindecat

Suferind de o afecţiune gravă a coloanei vertebrale, am venit la Mitropolie când nu mai credeam în nimeni şi nimic. Simţeam că, din clipă în clipă, voi muri. În viaţa mea era numai întuneric şi nici o speranţă. Un om în căruţ cu rotile, tânăr, ce speranţă mai are?, îmi spuneam, deznădăjduită. Plângând la racla Sfintei şi dând un pomelnic pentru rugăciune, m-am rugat Cuvioasei Parascheva să-mi aducă lumină în viaţă. Şi lumina a venit...

Vin de departe să o vizitez; mi-e tare dragă, cu mulţumirea că sunt vindecată de acea cumplită boală. Şi am convingerea că „orice vom cere Tatălui, crezând, vom lua”.

(Ana-Maria)

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iași, 2011, p. 60)

O sută de trandafiri albi

În urma unui accident rutier, am stat în comă timp de o lună, dar după rugăciunile pe care mama le-a făcut la Cuvioasa Parascheva, am revenit la viaţă, deşi medicii de la Neurochirurgie nu-mi mai dădeau speranţe.

În semn de recunoştinţă, mama a adus câte un trandafir alb Sfintei Parascheva, în decursul a o sută de zile. Ulterior, a donat un inel de aur, drept contribuţie la restaurarea raclei. Eu, „fiul cel înviat din morţi”, lucrez acum în Italia, de unde vă trimit mărturisirea despre minunea sfintei.

(Ioan Bogdan)

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva. Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iași, 2011, p. 60)

În genunchi în faţa Sfintei

De la 28 de ani, am diverse probleme de sănătate, dar mai acute erau durerile la ambii genunchi, care nu-mi permiteau nici urcarea la etajul al treilea unde locuiesc.

Într-o zi, cu dureri atroce, la care s-au mai adăugat şi alte nemulţumiri sufleteşti şi de serviciu, am ajuns la moaştele Sfintei Parascheva, plângând din tot sufletul şi implorând ajutorul ei. În noaptea următoare, am visat că aud vorbindu-se despre cumpărarea unei perechi de încălţăminte pentru Sfânta Parascheva, deoarece perechea veche se tocise, pentru că Sfânta mergea la cei care îi cereau ajutorul şi îi vindeca. Fără nici o explicaţie, fară vreun tratament, au dispărut durerile de genunchi.

Acum am 47 de ani, nu mai am probleme mari de sănătate şi sunt conştientă că s-a produs cu mine o minune înfăptuită de Sfânta Parascheva, căreia îi mulţumesc mereu din tot sufletul, rugând pe Dumnezeu să ne aibă în pază pe noi, pe toţi.

Olguţa R., Iaşi

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iași, 2011, pp. 60-61)

Sfânta Parascheva dăruiește o fiică unei femei cu multe avorturi

În 1983, aveam doar un fiu şi am decis să nu mai dau naştere altui copil. Găsisem motive: sunt multe neajunsuri, sunt la început de drum, n-ar avea cu cine rămâne acasă... Aşa, eu, nenorocita şi păcătoasa, am recurs la întreruperi de sarcină, fără a gândi la păcatul săvârşit. Dar Dumnezeu nu a mai îngăduit a trăi cu astfel de păcate. Într-o noapte de miercuri, mi-a apărut în vis o femeie extraordinar de frumoasă: înaltă, brunetă, cu părul lung până-n pământ. A coborât nişte trepte, s-a întors cu faţa spre mine şi cu arătătorul mâinii drepte mi-a zis: „Anul ăsta o să rămâi o singură dată gravidă. Dacă dai afară copilul, mori!”.

A doua zi mi-am zis că este doar un vis. Important este că visul s-a repetat joi spre vineri şi sâmbătă spre duminică. Mesajul a fost identic. În acel an am rămas însărcinată şi am dat naştere Nicoletei.

Acum ştiu că frumoasa din vis era Sfânta Cuvioasă Parascheva despre care citisem în revista „Lumea credinţei”, într-o întâmplare similară. Aşa a îngăduit „buna” să-mi arate importanţa credinţei, întrucât în vremea avorturilor nu aveam nici o legătură cu Biserica. Datorită Cuvioasei Parascheva, trăiesc, ca mamă, fericirea de a-l avea alături de fiul Florin şi pe Nicoleta, fiica cea minunată. Şi nu voi înceta să plâng pentru copiii pe care i-am omorât.

(Anonimă)

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, p. 84)

Sfânta Parascheva, profa’ de microbiologie – mărturia unui medicinist musulman

M-am născut musulman şi am făcut facultatea de medicină în Iaşi. Nu ştiam nimic de creştinism, doar ceva vag despre Iisus şi Maria, oricum respectam credinţa celorlalţi, însă nu eram religios deloc. În sesiunea de vară, eram peste măsură de stresat şi îngrijorat că nu reuşisem să învăţ tonele de cursuri de la microbiologie. Aveam un profesor... spaima studenţilor, o bibliotecă de om, care pica tot ce mişca. Plin de frică, am început să învăţ, dar era foarte greu, ca o picătură în ocean.

După vreo trei zile de învăţat pe rupte, pot spune cu mâna pe inimă că nu ştiam nimic. Bacteriile se împleteau haotic în mintea mea, făceam confuzii grave, ce mai, eram terminat. Într-o dimineaţă, cu două zile înainte de examen, am văzut câţiva

prieteni de-ai mei români că pleacă. I-am întrebat: „Unde mergeţi? La o bere?”. Iar ei au zis: „Nu, mergem la Sfânta Parascheva, la moaştele ei şi ne rugăm ca să luăm examenul”. „Cine-i asta, vreo profă de micro?”, am întrebat eu. „Nu, măi, e o sfântă. Hai şi tu, că te ajută, e cea mai bună fiinţă de pe pământ.”

Am mers mirat şi contrariat, am intrat în biserica mare, unde nu a trebuit să mă descalţ, am ajuns la un baldachin frumos şi m-am rugat în felul meu: „Sfântă Parascheva, ordonează ideile în mintea mea. Vreau să fiu un doctor bun”.

După două zile, a urmat cumplitul examen. Zeci de studenţi ieşeau cu ochii în lacrimi de la acest „tribunal”. M-am dus şi eu, cu informaţii insuficiente. Când am ajuns acolo, mintea mi s-a liniştit, îmi aminteam perfect cursul, parcă era subliniat cu auriu, exact ceea ce mă întreba ştiam foarte bine.

Acum sunt căsătorit cu o româncă, cei doi băieţi i-am botezat creştini şi cred în ajutorul sfinţilor.

(Youssuf)

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva. Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, pp. 119-120)

Trandafirul fecioriei dăruit de Cuvioasa Parascheva

Eram teolog şi stăteam mult în preajma Sfintei Parascheva, mai ales în zilele dinaintea şi de după hramul ei sfânt. Îmi plăcea să stau noaptea la raclă şi să văd mulţimile de pelerini, care după ore multe de stat în frig şi ploaie, se plecau cu iubire şi cutremur la trupul firav, sfânt şi feciorelnic al Cuvioasei. Câtă bucurie în chipurile lor, dar câte lacrimi, durere ascunsă, sfială şi putere am simţit în nopţile acelea în care lumea toată devenise un şuvoi de lumină - purtau lumânări în mâini - pe calea către Dumnezeu prin sfinţii Lui.

Aveam o prietenă, pe care o iubeam mult, dar amândoi ne făgăduisem curăţia până după nuntă. Totuși, din focul tinereţilor, eram din ce în ce mai aproape de păcat, aprinzându-ne unul de altul ca două focuri. Într-o noapte, fiind la Sfânta, era 12 octombrie, înaintea hramului ei, priveam mulţimile de pelerini şi ajutam pe cei bătrâni sau cu copii în braţe să se închine. Valuri imense de flori erau sortate şi triate pentru a fi dăruite închinătorilor, împreună cu o bucăţică de vată sfinţită.

În spatele raclei, jos, am dat peste o batrânică foarte slabă, de o nobleţe naturală, cu o profunzime în ochi greu de descris. Era înaltă, iar trupul ei avea o sveltețe neobişnuită. Avea o haină lungă, cenuşie, până la pământ, foarte diferită de ceea ce se poartă acum. M-a privit atent, a zâmbit şi a zis: „Nu strica darul fecioriei şi al preoţiei, pentru care te-ai născut. Ştiu că este greu. Dar prin rugăciune, vei birui“ Spunând acestea, mi-a dat un trandafir roşu, de o frumuseţe fără de seamăn şi mi-a zis: „Păstrează preoţia în sufletul tău“. Am mulţumit, dar aveam cumva revolta cum de această bătrânică ştie ce pericole mă pasc. Stânjenit şi mirat, am privit la trandafirul roşu din mână şi când mi-am ridicat privirile către ea, dispăruse. Am căutat-o peste tot, am întrebat fetele care sortau florile şi busuiocul de o bătrânică înaltă şi nobilă şi ele mi-au răspuns că nu au văzut toată ziua vreo bătrânică cu astfel de semnalmente. Eu cred că era Sfânta Parascheva. După vreo doi ani am primit darul sfânt al preoției.

Pr. T.

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva. Mărturii ale închinătorilor, volumul I, Editura Doxologia, 2011, pp. 129-130)

Centura de siguranţă a Sfintei Cuvioase Parascheva

În toamna anului 2009, pe 13 octombrie, mă grăbeam să ajung cu maşina la o biserică, unde urma să aibă loc hramul Sfintei Parascheva.

Burniţa, drumul era în lucru nemarcat, iar eu conduceam adâncită în gânduri. Deodată, maşina a pierdut direcţia, a ieşit din drum şi s-a rostogolit 1,5 m în jos, în prăpastie; parbrizul şi geamul lateral s-au spart, plafonul, de sticlă, nu mai era, iar geanta, telefonul mobil şi o iconiţă a Maicii Domnului cu Pruncul Iisus le-am găsit în iarbă, după ce au zburat prin plafonul maşinii.

Am scăpat fără să păţesc nimic! Doar o zgârietură la cap, care a sângerat puţin, fără durere, iar a doua zi a dispărut.

După accident, am făcut radiografie la urgenţe şi totul a fost în regulă. O confirmare a marelui ajutor primit de la Bunul Dumnezeu este faptul că, la spitalul unde mi-am făcut investigaţiile, se afla o copilă de 10 ani, care căzuse pe scări, se lovise la cap şi vomita într-una. „Doar căzuse pe scări şi vomita!“ Mă consider protejată de Cuvioasa Parascheva, care m-a salvat dintr-un accident atât de serios, cu maşina făcută praf. Cei care au văzut maşina nu îşi pot închipui cum am scăpat cu viaţă.

Supravieţuirea mea a fost o minune, pentru care îmi exprim recunoştinţa faţă de Sfânta Cuvioasă, mijlocitoare grabnică înaintea lui Dumnezeu.

Marinela, Timişoara

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva. Mărturii ale închinătorilor, volumul I, Editura Doxologia, 2011, p. 134)

Fata care plângea cu mâna pe raclă

Terminasem facultatea şi fusesem plecat timp de un an cu bursă în străinătate. În timpul facultăţii, mă îndrăgostisem iremediabil de o fată de o frumuseţe de negrăit. Numai că ideile ei erau în flagrantă contradicţie cu idealurile mele despre viaţă. Era o fată curată la suflet, dar mult influenţată de persoane care nu erau pe calea cea dreaptă a credinţei. După dureri şi discuţii fără sfârşit, văzând că nu o pot îndupleca din ideile ei fixe, neortodoxe, am hotărât să ne despărţim. Ne iubeam amândoi enorm, dar ideile noastre despre viitor erau complet divergente. Eu nu puteam să mă abat de la un program de viaţă şi cugetare pe care îl promisesem lui Dumnezeu, încă de mic. Anul în care am fost plecat peste hotare a fost unul în care fiecare clipă a fost una de durere şi de dor pentru fata respectivă. Îmi făurisem însă o armură de dispreţ inventat faţă de ea şi refuzam să admit că încă o iubeam. Totuşi, nici o altă fată de pe pământ nu a putut să-mi facă inima să bată galopant, atunci când o vedeam. Numai gândul la ea şi ziua aceea era una plină de suferinţă.

Când am sosit în ţară, m-am dus la Iaşi, la moaştele Sfintei Cuvioase Parascheva. Eram cu tatăl meu. Ne-am închinat şi eu am lăcrimat la moaştele sfintei, cu gândul la fata din vis, spunându-i: Arată-mi, sfântă, dacă aceasta este fata cu care trebuie să trăiesc, cea pe care Dumnezeu a ales-o pentru mine. Eram atât de zdrobit de dor şi de durere, încât nici măcar nu credeam că o voi mai vedea vreodată. În clipa aceea, am simţit o atingere pe spate: era tatăl meu, care îmi arăta ceva cu degetul. La nici un metru, în spatele moaştelor Sfintei Cuvioase Parascheva, fata pe care o iubeam plângea cu mâna pe raclă. După aceea, s-a dus la vasul cu agheasmă şi a băut o cană mare de apă sfinţită. A fost răspunsul pentru întrebarea mea. Aşa că nu am mai stat pe gânduri. După ceva timp am sunat-o, ne-am reîmprietenit, ideile ei erau acum clare şi pline de credinţă. Acum suntem căsătoriţi şi avem trei copii.

Iosif

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva – Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, p. 136-137)

Măicuţa milostivirii

Despre Cuvioasa Parscheva eu nu ştiam nimic. Întrucât suntem greci şi trăim în Grecia, aflasem numai despre Sfânta Muceniţă Paraskevi.

Susţineam pentru a doua oară examenul de bacalaureat şi de la învăţat obosisem foarte mult. Ajunsesem să-mi zic că nu merită să trăieşti, nu există Dumnezeu, şi mă gândeam să-mi pun capăt zilelor. Astfel de gânduri îmi treceau prin minte, oricum nu pozitive.

Într-o seară, am renunţat cu totul la ideea de Dumnezeu, de existenţă a lui Dumnezeu şi plângând, ziceam: "Nu cred în Dumnezeu, nu cred că El există". Aşa plângând, am adormit total dezamăgită şi cu gândul ca a doua zi să fac ceea ce voiam eu: fie să le las pe toate baltă, fie să-mi pun capăt zilelor. Noaptea însă am văzut ceva în vis, care mi-a rămas în minte. Când, a doua zi, m-am trezit, am alergat la mama mea, râzând. Îmi amintesc de faptul că râsul meu era ceva cu totul deosebit, ca şi expresia feţei mele. Dacă înainte de culcare eram sălbatică, distrusă de învăţatul pentru bacalaureat, a doua zi eram cu totul liniştită şi bucuroasă. Deci am trezit-o pe mama mea foarte devreme şi îi zic: Mamă, există o Cuvioasă Parascheva? Îmi zice: Nu, numai Muceniţa Paraschevi, nu am auzit nimic despre Cuvioasa Parascheva. Am început să căutăm icoane, sinaxare pentru a vedea dacă există.

I-am povestit visul meu: mă aflam într-o cameră mică, o chilie de maică, în care existau un pat de lemn călugăresc, fără saltea, şi o icoană. Intru înăuntru. Locul era întunecat. Intru deci şi văd icoana cu un chip de sfântă. M-am închinat la ea şi am mers să o sărut. Toate acestea în vis. Când am sărutat icoana, chipul a zâmbit. În acea clipă a ieşit din icoană o tânără. Era îmbrăcată în negru, cu o năframă pe cap. Nu ştiu, de fapt, dacă era o năframă sau părul ei, care semăna cu năframa. Era nemaipomenit de frumoasă, foarte tânără, de o frumuseţe inimaginabilă. Îmi spune: Stai aici, ca să vorbim. Ne-am aşezat. Ziceai că mă cunoaşte, că este o cunoscută de-a mea, nu ştiu, sora mea ... Ne-am aşezat pe acea scândură şi a început să-mi vorbească.

M-a întrebat dacă vreau să devin maică. Îi zic: Eu, maică?! Eu am vrut să mă sinucid. Am început să le reneg pe toate. Eu să mă fac maică?! Nu, zic, nu vreau. Îmi zice: De ce? Du-te la o mănăstire. Îi zic: Merg la stareţa noastră, în Panorama. Nu, îmi zice, să nu mergi acolo, du-te undeva mai departe. Zic: De ce? Această stareţă şi mănăstirea îmi sunt foarte dragi. Zice: Vreau să mergi undeva, mai departe şi să rămâi timp de trei zile. Îmi amintesc că era aşezată şi mă încuraja. Eram alături una de alta, îmi dădea curaj şi îmi vorbea încontinuu. Singurul lucru pe care mi-l amintesc este această întrebare: Vrei să faci maică? Zic: Ca tine? Da,

îmi zice, ca mine. Zic: Nu, nu ... Zice: Hai, du-te trei zile undeva, departe. Acestea mi le amintesc. Nu am reţinut nimic altceva, dar îmi vorbea, îmi vorbea fără încetare. Îmi spunea multe. La sfârşit, a reintrat în icoană, după cum a şi ieşit. S-a ridicat şi a intrat în icoană. Am sărutat-o şi asta a fost. Acesta a fost tot visul. De atunci, viaţa mea s-a schimbat, adică mi-a dat atâta forţă, atâta credinţă ...

M-am ridicat şi l-am sunat pe duhovnicul meu şi am cerut să-mi vorbească despre ea. Nu ştia nimic despre ea. Am început să citim prin sinaxare, să o căutăm şi, în cele din urmă, am aflat că există o biserică a ei în Kalikratia. Am mers acolo cu toţii, cu Teodor, cu sora mea. Am găsit biserica. Când am ajuns acolo, parcă ne aşteptau. Preotul de acolo, din Kalikratia, imediat ce ne-a văzut, a venit să ne ofere cărţi. O primire de spuneai că mă cunosc. Nu mă ştiau. Aşa, simplu, mi-au dat cărţi: Veniţi, să aflaţi despre Cuvioasa! Aşa am auzit eu despre ea. Apoi, am aflat că este cunoscută şi în Nea Epivata. Şi acolo, la fel, cu părintele. Există o icoană în Sfântul Altar care seamănă foarte mult cu cea pe care am văzut-o eu. O iubesc foarte mult. Şi acum merg acolo.

Ce este mai impresionant în toată istoria asta, dincolo de cel amintite, care au constituit o minune pentru mine, a fost faptul paradoxal că, atunci când am mers la Iaşi, am auzit despre o întâmplare, care de fapt era a mea. Era vorba despre o tânără de 24 de ani căreia în timpul examenului de bacalaureat Sfânta Parascheva i-a dictat totul. Aceasta era viaţa mea. Atunci când am susţinut bacalaureatul am scris la un obiect şi toţi mi-au spus că nu am scris bine. Deci, m-am aruncat pe pat, am început să plâng şi am zis: Nu mai continuu, nu mă mai interesează, gata... În cele din urmă, a doua zi, am mers cu cartea Sfintei Parascheva, care are şi icoana ei, la piept şi am aşezat-o lângă mine. Datorită plânsului şi stresului de la examen, mintea mi se înceţoşase, dar am început să o privesc şi ea îmi vorbea. Când am ieşit afară, am zis că nu am scris nimic, pentru că, într-adevăr, nu puteam gândi, iar mintea mea nu era destul de clară pentru a mă concentra, dar Sfânta, în interiorul meu, îmi dictase fiecare cuvânt, să zicem: "şi", "acesta" ... Aşa s-au format paragrafele. Când s-au afişat rezultatele, am văzut că scrisesem foarte bine şi aşa am trecut. O am permanent drept ajutor, adică în memoria mea imaginea ei se păstrează foarte pregnant.

Apoi am făcut o promisiune: Sfânta mea, într-o zi voi veni să te văd! Spuneam: voi merge anul acesta, voi merge la anul, peste un timp, dar am văzut că nu se putea. Stabileam cu prietenii mei să mergem. Vom merge, vom merge... În cele din urmă, nu am mai rezistat. Trebuia să merg. Aşa, am început să cer unei prietene, apoi unui cunoscut să mă însoţească. Nimeni nu putea. Am întrebat-o şi pe prietena mea, Antonia, şi aceasta mi-a zis da imediat. Exact în două zile s-au rezolvat toate.

Nu aveam nici paşapoarte, nici vize, nimic. Nu cunoşteam pe nimeni. Aveam doar telefonul unui părinte de la Catedrala din Iaşi pe care îl primisem de la o cunoştinţă. Nici nu am înţeles cum în două zile am şi ajuns. A fost de necrezut. Când am ajuns acolo, am avut parte şi de o primire frumoasă. Şi acest lucru a fost incredibil. Adică, să mergem astfel şi să fim primite cu atâta dragoste, a fost tot de la Sfânta Parascheva. Fără să fim cunoscute, am primit atâta dragoste şi ni s-au deschis toate drumurile. Dacă nu era Sfinţia Sa, nu am fi putut să ne închinăm, întrucât aşteptau la rând mii de oameni. Ar fi trebuit să aşteptăm o săptămână pentru a ne închina. Nu am fi avut timpul necesar. Era nevoie de cineva să ne ajute. Aşa am ajuns acolo şi ne-am închinat la Cuvioasa. Când am atins-o, nu-mi venea a crede ochilor. Am simţit că este a mea. Dar cred că vorbesc cu mândrie. Nu este a mea, ci este fiica lui Hristos, iar eu m-am învrednicit să o ating. A fost o minune. Totul a fost o minune. Slavă lui Dumnezeu! Lui I-a fost milă de mine care ajunsesem la o asemenea cădere, şi a trimis-o pe fiica Sa pentru a mă întări.

Evanghelia Drugala, Tesalonic

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, pp. 151-155)

Am suferit arsuri grave ...

Deşi am suferit arsuri grave, ce mi-au afectat aproape 52 % din corp, la vârsta de 17 ani, prin rugăciunile Sfintei Parascheva, m-am vindecat complet, ba mai mult, am avut parte şi de reuşită profesională.

La vârsta de 45 de ani, am suferit de depresie, dar m-am vindecat, după ce am dat pomelnice la Sfântă.

Florica, Iaşi

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, 2011)

Sfânta Parascheva şi pruncul moribund

“După o naştere dificilă, fiul meu s-a născut prematur (8 luni). Ca şi cum aceasta nu ar fi fost de ajuns, copilul s-a născut cu foarte multe probleme: hipoxie (lipsă de

oxigen), detresă respiratorie (datorată dezvoltării insuficiente a plămânilor), tahicardie, suflu sistolic. Medicii erau foarte reticenţi în privinţa şanselor de supravieţuire ale bebeluşului. Din cuvintele şi gesturile lor îmi puteam da seama că erau neputincioşi. Grăitor în acest sens este îndemnul medicului neonatolog adresat familiei mele de a se ruga pentru mine şi pentru copil; situaţia era dramatică. Familie, medici, eram cu toţii cuprinşi de disperare. Dar Dumnezeu a vrut să-şi arate din nou iubirea Sa nemărginită faţă de oameni. Mama mea care are foarte mare evlavie la Cuvioasa Parascheva (în familia noastră acest nume este o tradiţie, numele mamei şi al uneia dintre surorile mele fiind Parascheva), a luat hăinuţele cumpărate din timp pentru noul-născut şi a mers cu ele la Mitropolie. S-a rugat la Cuvioasa Parascheva cu lacrimi pentru însănătoşirea pruncului şi a pus hăinuţele pe racla cu moaştele Sfintei. Apoi s-a grăbit cu ele la spital şi a îmbrăcat copilul muribund cu ele. A treia zi de la naştere, copilul a început să-şi revină. Acum trăieşte şi este perfect sănătos. Suntem recunoscători pentru ajutorul dat nouă de Mântuitorul Hristos, Care pururea lucrează minuni prin sfinţii Săi”.

Gabriela R., 33 ani, din Iaşi

(extras din cartea Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Doxologia, Iaşi, 2011.)

M-am rugat mereu la racla Sfintei Parascheva, iar soțul meu și-a revenit

În urmă cu 9-10 ani, soţul meu a făcut o depresie. După mai multe internări, şi-a revenit, dar a început să bea, să se împrietenească adesea cu persoane dubioase, să fie foarte violent şi murdar, aducând în locuinţa de la bloc diferite lucruri adunate de prin tomberoane.

Eu mi-am pus nădejdea în credinţă, gândind că Dumnezeu nu-mi va da mai mult decât puteam duce. Ieşeam pe stradă plângând, mă rugam la racla Cuvioasei, plângând. Astfel, am cunoscut un părinte care m-a ajutat enorm. După ani de suferinţe şi necazuri, dar şi de rugăciune, s-a făcut un pic de lumină în familie: soţul nu mai este violent, are grijă de nepoţel, merge la biserică, uneori se spovedeşte.

(Maria, Iaşi)

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva. Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iași, 2011)

Ajutor la examene

Am adunat numeroase bucurii, am primit răspuns pentru orice fel de cerinţă şoptită la racla cu sfintele moaşte ale Sfintei Parascheva, întotdeauna „grabnic ajutătoare”, „mult folositoare”. Mi s-au îndeplinit întotdeauna cerinţe diverse, cum ar fi împăcarea cu prietene aflate în conflict, găsirea unui duhovnic bun ş.a., cât şi bucuria reuşitei la cele mai dificile examene.

Ca studentă în ultimul an de facultate, am fost copleşită de subiectele cu grad mare de dificultate în vederea obţinerii examenului de licenţă, de timpul limitat... Imediat ce m-am rugat la Sfânta Parascheva, mi-am structurat bine pregătirile, am primit şi ajutorul colegelor şi am obţinut licenţa cu medie foarte mare, în condiţiile în care doar 25% dintre candidaţi au fost atunci admişi la proba scrisă.

Mărturisesc că oricând m-am rugat atât pentru mine, cât şi pentru prieteni, m-am bucurat de rezultatele dorite şi cu siguranţă, nu este întâmplător faptul că foarte mulţi studenţi se închină zilnic la racla Sfintei. Ajutorul pe care îl dă la examene dificile este evident.

Daniela, Iaşi

(Binefacerile Sfintei Cuvioasei Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iaşi, 2011)

Sfânta Parascheva m-a ajutat să mă căsătoresc

În timpul studenţiei la Iaşi, mi-am cunoscut viitorul soţ din Bucureşti. Dându-mi seama că pot sta alături de el toată viaţa, m-am rugat la Sfânta Parascheva pentru căsătorie. Înaintea nunţii au fost multe impedimente, între care şi împotrivirea socrilor.

După ce am făcut cununia civilă, piedicile de tot felul au dispărut şi socrii înşişi au fixat data nunţii în preajma sărbătorii de 14 octombrie. Atunci, am ştiut că Sfânta Parascheva ne-a arătat semnul binecuvântării ei.

(Mărturie anonimă)

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iaşi, 2011)

Mărie, dă-te jos!

Am fost foarte bolnavă, am avut un accident vascular, am stat multă vreme în spital. Eram imobilizată la pat, şi mergeam cu un căruţ. Doctorii au certificat sec paralizia.

În căruciorul meu, m-am rugat Sfintei Parascheva, dorind să pot veni la ziua ei aşa cum obişnuiam în fiecare zi de 14 octombrie. În timpul rugăciunii, am auzit o voce „Mărie, Mărie, dă-te jos!", de două ori. A treia oară m-am încumetat şi m-am ţinut de perete şi de pat. Nu mai simţeam piciorul şi mâna stângă. Am mers! Am stat apoi la marginea patului, sprijinită şi am început să citesc acatistul Sfintei. Dimineaţa, profesorul dr. Cruţescu, fiu de preot, a spus: „Maria, credinţa te mântuieşte!".

De atunci, am început să merg, întâi câţiva paşi, apoi din ce în ce mai bine. În fiecare an vin să-i mulţumesc Sfintei Cuvioase Parascheva.

Maria Ţ., Bucureşti

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura doxologia, Iaşi, 2011)

Sfânta Parascheva ne-a reunit familia destrămată

Când familia noastră a fost într-un mare impas şi doream să ne despărţim, Sfânta Parascheva a făcut un miracol şi ne-a reunit. Am devenit, după rugăciuni săvârşite la sfintele moaşte, mai buni, mai iertători, mai credincioşi – mai ales soţul, care nu era educat în spiritul credinţei.

Împreună, cu ajutorul Sfintei, ne-am crescut frumos fiica, pe Mihaela-Cristina, care ne-a adus numai bucurii.

Tot împreună revenim să ne rugăm şi să-i mulţumim Sfintei Parascheva pentru tot ajutorul dat.

(Mărioara şi Simian, Bucureşti)

(Binefacerile Sfintei cuvioase Parascheva. Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iaşi, 2011)

Cea mai bună prietenă

Cunosc viaţa Cuvioasei de la părintele duhovnic. A devenit cea mai bună prietenă a mea, deoarece continuă să mă ajute mult.

Când am venit pentru prima dată la hram, am stat 12 ore noaptea în picioare pe frig şi ploaie, iar când m-am închinat, am plâns de bucurie: nu-mi venea să cred că am rezistat atât şi am simţit o linişte sufletească de nedescris. Într-o noapte, simţindu-mă foarte rău, mi-am alungat această stare, citind Acatistul Sfintei Parascheva.

În sesiunea de examene, m-am bucurat de ajutor, biruind oboseala şi stresul acumulate, şi primind prin rugăciune dulceaţa reuşitei.

Anonimă, studentă la Ştiinţe Economice

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iași, 2011)

Sfântă Parascheva, ajută-mă să aud!

Şi pe nepotul meu de 8 ani l-a vindecat Cuvioasa. Acesta îşi pierduse auzul din cauza unui zgomot asurzitor de la o maşină. În urma atingerii copilului de raclă şi după rostirea rugăciunii lui: „Sfântă, ajută-mă să aud!”, minunea s-a produs.

Ca recunoştinţă pentru binefacerile primite mi-am pus în bună rânduială viaţa duhovnicească personală şi am dăruit un set de Sfinte Vase pentru Catedrala din Roman.

(Iuliana, laşi)

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva. Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iași, 2011)

Dăruitoarea de înţelepciune

Sfânta Cuvioasă Parascheva este asaltată de închinători mai ales în vremea hramului ei. Însă un alt fenomen cu explicaţii mai presus de logica omenească este asaltul studenţilor din Iaşi, în timpul sesiunilor. Mare de tineri, cu cărţile sau cursurile în mână se aşează răbdători la rândul care duce la moaştele Sfintei Cuvioase Parascheva. Lacrimi şi zâmbete, frică şi nădejde, singurătate şi mulţumire, neştiinţă şi râvnă, ingenuitate şi experienţă, timiditate şi emoţia începutului, toate simţirile tinerilor care vor să-şi clădească un viitor pe tărâmul minţii sunt

aduse ca o ofrandă la picioarele Sfintei. Şi cu o răbdare dincolo de veac, Cuvioasa îi ascultă pe toţi, le cumpăneşte cererile. Îi îndeamnă la învăţat, le deschide mintea "pentru primirea învățăturilor celor bune". Ea este învăţătoarea de har a studenţilor ieşeni.

Și sunt sute de mii de tineri care mărturisesc ajutorul ei sfânt în examenele de la facultate şi în examenele acestei vieţi. Căci viaţa este un extemporal la umanitate, prin care noi ne vădim apartenenţa noastră la cer, prin rugăciune şi fapte bune. Desigur, Sfânta Cuvioasă nu încurajează lenea pioasă, nici rugătorii care nu s-au întâlnit cu cursurile. Ea nu oferă reuşite miraculoase celor care nu merită, în defavoarea celor care au învăţat. Ceea ce face ea, şi sunt mii de mărturii despre aceasta, este că deschide mintea, pătrunde inima de dor de înţelepciune, dă putere de aprofundare, analiză şi sinteză, odihneşte creierul, anulează emoţiile, timiditatea şi frica, însenineză firea curată a sufletului tânăr şi o orientează spre Răsăritul cel de sus, actualizează în noi potențele ascunse de descoperire şi uimire în faţa frumuseţii lui Dumnezeu revărsată în har peste creaţia acestei lumi.

(Pr. Dr. loan V. Istrati)

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iași, 2011)

Mâna Sfintei Parascheva

Când Bunul Dumnezeu îţi dăruieşte bucuria de a fi părinte, atunci, dator eşti faţă de copii să-i creşti, să-i educi şi să faci tot ce-ţi stă în putinţă ca viaţa copiilor tăi, pe care i-ai primit în dar, să o ridici la înălţimea darului; aşa trăieşti, alături de ei, toate tristeţile vieţii lor, dar niciodată nu eşti singur în acest demers. Preasfânta Fecioară Maria şi toţi sfinţii la care te rogi îţi stau alături, în grija pentru sufletele pe care le-ai primit ca să le dăruieşti la rândul tău iubire.

De-a lungul vieţii mele de părinte, m-am convins, nu o dată, de acest adevăr şi iată doar unul din aceste momente care arată că minunile se petrec mereu, trebuie doar să crezi, să te rogi şi să le recunoşti.

Fiica mea a absolvit cu bine Liceul de Artă din oraşul natal şi, după lungi discuţii în care trebuia să aleagă între artele plastice şi medicină veterinară, a decis să continue drumul artei, hotărându-se să urmeze cursurile Academiei de Arte din Iaşi. S-a pregătit mult, cu toată seriozitatea care-i era caracteristică şi a venit ziua examenului.

Locuiam la nişte prieteni în Iaşi, care ne-au pus la dispoziţie toate cele necesare în acea perioadă şi cărora le suntem foarte recunoscători.

În dimineaţa examenului, fiica mea a plecat la Academie cu toate emoţiile fireşti unui asemenea moment, iar eu am rămas acasă, cu o cantitate cel puţin egală de emoţii. La un moment dat, tensiunea mea psihică a devenit atât de mare, încât am simţit foarte tare nevoia să merg şi să cer ajutorul Cuvioasei Parascheva, cum am făcut şi cu alte ocazii, în timpul studiilor mele (liceul şi facultatea le-am făcut la Iaşi). Era cam între orele 11:30-12:00; examenul începuse la ora 9 şi timpul de lucru era de patru ore. Stând lângă Sfintele Moaşte ale Cuvioasei, mă rugam: „Cuvioasă Maică Parascheva, ajut-o pe fiica mea în acest moment important din viaţa ei. Poartă-i tu mâna să facă o lucrare frumoasă şi să poată ocupa un loc la această facultate.”

A trecut timpul şi am mers să o aştept să iasă de la examen. În sfârşit, ne-am întâlnit şi nu mică mi-a fost mirarea când primele cuvinte pe care mi le-a spus au fost acestea: "Mamă, am avut nişte emoţii îngrozitoare şi mergea foarte greu lucrarea. Dar, pe la 11:30-12:00, deodată mi-a venit aşa o uşurare şi parcă-mi purta cineva mâna; am început să lucrez cu multă îndemânare şi am reuşit să termin la timp.”

Lucrarea fiicei mele, după spusele profesorilor, a fost, de departe, cea mai bună şi, după toate probele susţinute, a intrat la această facultate a doua. În ordinea mediilor, între timp a şi absolvit Academia de Arte, a susţinut examenul de masterat, fiind foarte apreciată, şi acum, cu ajutorul lui Dumnezeu, poate va reuşi să împlinească ceea ce şi-a propus.

Eu nu pot decât să mulţumesc Bunului Dumnezeu, Sfintei Fecioare Maria, Sfintei Cuvioase Parascheva şi tuturor sfinţilor pentru tot ajutorul.

Am scris aceste rânduri în semn de adâncă mulţumire către Cuvioasa Parascheva pentru tot ajutorul dat şi ca o mare rugăciune, să nu o părăsească nici acum, când trece printr-o mare încercare. Am toată credinţa ca, aşa cum a ajutat-o atunci, o va ajuta şi acum şi va aduce linişte şi bucurie în sufletele noastre.

Mari sunt minunile pe care sfinţii lui Dumnezeu le fac pentru noi şi ele trebuie cunoscute, nu spre mândria noastră, că noi suntem nevrednici, ci spre slava lor şi a lui Hristos, Dumnezeul nostru. Știu că este așa și de aceea mă rog Bunului Dumnezeu, Măicuţei Lui Sfinte și tuturor sfinţilor să nu mă părăsească niciodată şi să mă ierte pentru greşelile mele cele mari şi nenumărate. Aduc mijlocitoare pe

Sfânta noastră Maică Parascheva, căreia mă rog din tot sufletul şi am toată încrederea că mă va ajuta. Trebuie să am răbdare şi să nu contenesc a mă ruga.

Cu multă şi adâncă recunoştinţă, o mamă.

Anonim

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iași, 2011)

Aproape de Sfânta Parascheva

Mi-am dorit mult timp să fac studiile superioare la Iaşi. Am întâlnit însă refuzul tatălui, care mă voia acasă şi nu înţelegea de ce încercam să-i explic: „E ceva în mine care mă atrage acolo”.

Singura mea scăpare a rămas Sfânta Parascheva. Am apelat şi la alţi apropiaţi să se roage pentru mine, dar primeam răspunsul: Roagă-te la Sfânta Parascheva şi vei ajunge acolo!”.

Nu mă îndoiam de ajutorul Cuvioasei, însă credeam că, prin slaba mea rugăciune, nu merit, nu sunt vrednică. De fapt, nici ceilalţi membri ai familiei nu-mi susţineau opţiunea. Nu eram supărată pe Cuvioasa, dar eram dezamăgită de mine însămi că n-am fost demnă de ceea ce îi cerusem Sfintei.

La câteva zile până să înceapă înscrierea în Iaşi, nu mi-a venit să cred că tatăl mi-a încuviinţat opţiunea. Am ajuns fericită la Mitropolie, unde am simţit atâta iubire la Sfânta Parascheva ca la nici un alt sfânt. Acum sunt în anul al II-lea la facultate şi singurul lucru pe care mi-l doresc este să rămân întotdeauna aproape de Domnul şi de Sfânta Parascheva.

Cristina, 19 ani, Craiova

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iași, 2011)

„Sfânta Parascheva s-a ridicat şi m-a binecuvântat”

Am fost diagnosticată cu o afecţiune gravă la rinichi, necesitând control de specialitate şi intervenţie chirurgicală. Înainte de a veni la Iaşi, am avut un vis: într-o sală mare era racla Sfintei Cuvioase Parascheva. Sfânta s-a ridicat, m-a

binecuvântat şi m-a privit cu dragoste. I-am văzut chipul luminos, ca al unei copile de vârsta majoratului. Dimineaţa, m-am trezit fericită, cu trupul viguros.

Ajunsă la Iaşi, m-am închinat la sfintele moaşte. La examenul medical, bucuria mare a fost că totul s-a redus la o medicaţie care mi-a permis imediat vindecarea, fără intervenţie chirurgicală.

Acum, în mai 2010, am venit din nou pentru investigaţii, pentru o altă neputinţă a trupului. Vârsta înaintează, viaţa se scurge, neputinţele se înmulţesc, dar prezenţa sfintei în viaţa lăuntrică nu lipseşte nici o clipă.

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva. Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, 2011)

Odihna cea plină de bucurie

În urma pierderii neaşteptate a soţului, am suferit de insomnie cronică, încât nici o medicaţie nu era eficientă. Disperată, am mers la racla Sfintei Parascheva, unde am cerut preotului slujitor o rugăciune şi un remediu pentru suferinţa mea.

Acesta mi-a dat o batistă atinsă de mâna Cuvioasei, pe care am aşezat-o sub cap. Din acel moment mi-am simţit capul ca un jăratic. Imediat am căzut într-un somn profund până a doua zi la aceeaşi oră. De atunci nu am mai avut probleme cu somnul. Sunt mereu recunoscătoare Sfintei Parascheva.

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, 2011)

Întoarcerea la viață

Tatăl meu a suferit o operaţie banală la Spitalul Judeţean Suceava în noiembrie 2010. Post-operator, a fost infectat cu un microb din spital şi a făcut o septicemie severă. Nimeni nu-i mai dădea şanse de vindecare. În Ajunul Crăciunului, starea tatălui meu evoluase către comă septică şi, chiar când mă pregăteam să aprind lumânarea, a revenit la viaţă, chiar în ziua de Crăciun a anului 2010. Rugăciunile la Sfânta Parascheva au lucrat minunat. În următoarele 4 luni, vindecarea lui a fost totală, aşa încât, în aprilie 2011, tata a devenit din nou sănătos, vioi şi lucid, la cei 81 de ani.

A fost o minune adevărată; avem şi fotografii ale acestei învieri!

Mărită fie Sfânta Parascheva!

În anul 2002, Sfânta Parascheva mi-a auzit rugăciunile şi m-a vindecat de cancer.

Angela, Suceava

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, 2011)

Copilul dăruit Sfintei Parascheva și ajutorul revărsat peste întreaga familie

Multe și mari binefaceri a revărsat Sfânta Parascheva în familia noastră!

Când am născut pe băiat, ştiam de la prima naştere că nu voi avea lapte. Dar îmi doream nespus să-l cresc foarte natural. Am deznădăjduit puţin, dar mi-am revenit, după repetate îndoieli, gândind la Sânta Parascheva, ca la salvatoarea mea.

M-am adresat ei, rugându-mă în genunchi, dar şi în gând, să-mi dea posibilitatea de a-l putea hrăni natural. Dar, ştiind că eu sunt neputincioasă, am formulat astfel rugăciunea: „Sfântă Parascheva, acesta este copilul tău. Îngrijeşte-l şi hrăneşte-l tu, că eu nu sunt în stare. Fii tu mama lui!”.

Minunea n-a întârziat să apară. Am simţit cum mă copleşea Maica Parascheva cu darul său: laptele copilaşului ei. De fiecare dată când îl alăptam, avea din belşug, încât se sătura repede.

Dar, cu această rugăciune repetată şi conştientizată, am observat că Ioan, fiul nostru, nu seamănă cu nimeni din familie. Are o evlavie pe chip şi un comportament blajin, încât pare mai matur, dar şi mai inocent decât majoritatea copiilor de vârsta lui. Acestea sunt trăsăturile pe care i le-a dăruit Sfânta Parascheva, ca adevărată mamă.

De mic, a avut înclinaţii spre preoţie. Cu o jucărie din bile de lemn şi clopoţei metalici, el „cădelniţa” prin casă, cântând „Doamne miluieşte”, iar pe bunici, de la 4 ani, îi punea să facă metanii.

În grădiniţă, desena predominant icoane cu chipuri de sfinţi, din imaginaţie sau după model.

O altă minune a fost vindecarea soţului meu de insomnie. Fiind preot, se confrunta cu multe ispite, mai ales înainte de a susţine doctoratul, încât intenţiona să-l abandoneze.

Aducând de la Mitropolie o faţă de pernă sfinţită la Sfânta Paras-cheva şi ţinând-o sub cap, nopţi la rând, ungându-se cu mir, rugându-se cu lacrimi, soţul meu s-a întărit sufleteşte şi trupeşte. După câteva luni de chin, în care insomnia îi topea energia din timpul zilei, a reuşit să doarmă, aţipind rugându-se şi trezindu-se cu rugăciunea.

Ajutorul Sfintei îl simţim constant în viaţa familiei noastre. Ne-a adus realizări profesionale neaşteptate: soţul a devenit preot de caritate, eu sunt profesoară de franceză cu gradul didactic I, fiica noastră a reuşit la un liceu bun, în clasa a V-a, iar fiul nostru a obţinut, în 5 luni, 4 cupe la competiţiile de şah, deşi a frecventat foarte puţin clubul.

De câte ori avem probleme, apelăm la Sfânta Parascheva, pe care o avem mijlocitoare la Maica Domnului, alături de alţi sfinţi: Sfântul Vasile cel mare, Sfântul Ioan Gură de Aur, Sfântul Grigorie de Nazianz, Sfântul Dimitrie, Sfântul Nicolae, Sfântul Nectarie şi mulţi alţii.
Trăim în nădejdea mântuirii, mulţumind lui Dumnezeu pentru binefacerile revărsate, din belşug, prin sfinţii Săi.

(Veronica, Iaşi)

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva. Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, 2011)

„Am primit parcă mai multe daruri decât pot duce de la Sfânta Parascheva!”

M-am născut într-o familie de ţărani. Încă de mică am avut probleme de sănătate, accidente, operaţii, însă am supravieţuit.

La 20 de ani m-am căsătorit, dar am doi copii cu handicap gradul I. Fiica are handicap sever, este dependentă de mine, totuşi e lumina ochilor mei. Şi băiatul a avut un accident. I s-a fracturat coloana vertebrală. Pentru ei vin des în Iaşi la tratament, trec mereu pe la racla Sfintei Parascheva să-i mulţumesc pentru răbdare şi putere şi să o rog pentru sănătate. Am suferit şi eu o operaţie dificilă, urmată de o infecţie care putea duce la septicemie, iar pentru rugăciunile Sfintei, Dumnezeu m-a salvat. Deşi îmi duc cu greu existenţa, sunt adesea fericită că pot să-i ajut pe

alţii mai necăjiţi decât mine, fără să aştept răsplată. Adesea din puţinul meu dăruiesc şi altora, considerând că omul trebuie să se mulţumească şi cu mai puţin, aşa cum mă mulţumesc şi eu stând de 20 de ani într-o cameră de cămin, după ce am fost înşelată şi mi s-a răpit apartamentul, rămânând pe drumuri.

Cu ajutorul credinţei am trecut prin foarte multe necazuri, dar sunt dăruită cu răbdare, îi iert pe toţi, îi iubesc, nu simt durerea, ci nevoia de a ajuta pe alţii.

(Mariana, Botoşani)

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva. Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, 2011)

Am deznădăjduit de nenumărate ori

Totul părea bine, până la un control de rutină. Diagnosticul a venit ca un trăsnet: cancer la sân, stadiul 3. A urmat o perioadă cumplită, cu tratamente greu de suportat, când am deznădăjduit de nenumărate ori.

Mi-am îndreptat paşii spre Sfânta Parascheva, m-am rugat cu multe lacrimi, dorind să-mi văd copiii mari. Treptat, am realizat că fără rugăciuni zilnice la Sfânta Parascheva, Sfântul Nectarie şi Sfântul Ioan Rusul nu pot trece prin această grea încercare.

Au trecut, de atunci, patru ani şi mulţumesc Bunului Dumnezeu, Maicii Domnului şi tuturor sfinţilor că mă bucur „pentru fiecare clipă” alături de familie. Cu rugăciunile Sfintei Parascheva m-am vindecat.

Din această încercare, am învăţat să preţuiesc, în fiecare zi, lucrurile cu adevărat importante şi să mă bucur de copiii mei. Foarte des merg la Sfânta Parascheva să-i aduc prinos de mulţumire pentru toate binefacerile primite.

Nicoleta M.

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iaşi, 2011)

Respiraţia iubirii lui Dumnezeu

În 1997, în urma unei radiografii pulmonare, mi s-a pus diagnosticul de TBC, fiind trimisă la Policlinica de Pneumoftiziologie din Iaşi, pentru investigaţii amănunţite. În aceeaşi zi, după altă radiografie, mi s-a interzis prezentarea la serviciu, mai ales că lucram în învăţământ şi afecţiunea respectivă constituia un pericol pentru copii.

Mi s-a prescris tratament cu antibiotice. A urmat o perioadă de două luni de calvar: opt radiografii pulmonare, recoltare a numeroase probe de spută, iar rezultatele erau descurajate. Dacă se confirma diagnosticul, eram obligată să-mi părăsească familia, serviciul şi să fiu internată în sanatoriu.

Am venit lângă racla Cuvioasei Parascheva cu un munte de lacrimi şi rugăminţi, am luat legătura cu duhovnicul, m-am spovedit şi împărtăşit în aceste două luni de şapte ori. Deşi starea mea de sănătate era bună, radiografiile confirmau existenţa tuberculozei, pentru care mi s-a interzis revenirea printre copii.

În ziua internării în sanatoriu, am alergat la Mitropolie, am căzut lângă racla Sfintei, implorându-i ajutorul şi rugându-l pe duhovnic să stăruie în rugăciune pentru sănătatea mea.

Ajunsă în cabinetul doctoriţei, Dumnezeu mi-a dat în gând dorinţa de a solicita o nouă radiografie. Surprinsă de această cerere, doctoriţa a acceptat, apoi a privit lung noua radiografie, s-a uitat speriată şi a exclamat: „Eşti sănătoasă, nu ai nimic! Dacă te internam, te băgăm în mormânt!” Menţionez că aveam atunci nişte probleme hepatice, iar tratamentul cu tuberculostatice m-ar fi distrus.

Surprinsă şi entuziasmată, am obţinut adeverinţă de reintegrare în colectivitate. Primul gând mi-a îndreptat paşii spre racla Sfintei Parascheva, spre a-i mulţumi pentru minunea petrecută. În Mitropolie, „oamenii se uitau şi nu înţelegeau motivul lacrimilor”, iar duhovnicul s-a mirat şi s-a bucurat că doar după două ore s-a întors aici un „om fericit”.

În cele două luni de „zbucium şi durere sufletească”, m-am rugat mai mult ca oricând la Dumnezeu, implorând mijlocirea Cuvioasei Parascheva. De asemenea, „izbăvirea într-un chip atât de minunat” m-a convins că, prin această încercare, Dumnezeu m-a îndemnat să alerg la ajutorul Sfintei şi să găsesc adevărata cale în viaţă.

Semnificativ este faptul că viaţa mea a urmat un alt curs, unul deosebit: prin nebănuitele rânduieli dumnezeieşti, acum sunt „închinoviată într-o mănăstire din Moldova.

Z.D.

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, 2011)

„Tata a fost salvat de la moarte de Sfânta Parascheva”

Se cuvine să începem a scrie despre această întâmplare dureroasă că este... cea mai frumoasă minune a vieţii noastre.

Obişnuiam, de mici, să mergem la Iaşi de ziua Sfintei Cuvioase Parascheva, pentru a ne închina sfintelor moaşte şi a-i cere ajutorul în frământările şi necazurile noastre familiale şi totodată, pentru a-i mulţumi, cu recunoştinţă, pentru mijlocire.

Sfânta ne-a copleşit de prima dată pe toţi din familie de trecerea pe care o are înaintea Preasfintei Treimi şi de apropierea faţă de sufletele noastre însetate după sfinţenie, pace sufletească şi armonie în toate.

Prin Cuvioasa Parascheva, L-am simţit pe Dumnezeu în milostivirea, răbdarea şi iubirea Sa faţă de om; „minunat este Dumnezeu prin sfinţii Săi”.

Necazurile au fost cele care ne-au condus la Cuvioasa Parascheva, prin care am reuşit să reluăm vechea legătură cu Tatăl ceresc. Astfel, mai târziu, ne-am putut desprinde de viaţa deşartă şi a urma Domnului Iisus Hristos pe calea cea îngustă, precum o făcuse odinioară Cuvioasa.

Ne dăm sau nu seama, cu toţii trăim în valea plângerii, unde, din loc în loc, Dumnezeu ne-a lăsat câte un mărgăritar din comoara Împărăţiei Cerurilor, spre a putea tinde către slava lui Dumnezeu, prin înţelegerea voii lui Dumnezeu cu fiecare. Suntem păcătoşi, însă Bunul Dumnezeu ţine cont de dorinţele noastre spre îndreptare, pentru mântuire.

Ajutorul Sfintei Parascheva s-a făcut simţit de multe ori, în momente în care, omeneşte, nu vedeam scăpare; dar cea mai mare minune a început odată cu data de 22 octombrie 2008, când capul familiei, în vârstă de 47 de ani, a suferit un traumatism cranio-cerebral, în urma unei căderi violente din căruţă, provocate de sperietura calului.
Fiind transportat, de urgenţă, la Spitalul de Neurochirurgie - Iaşi, în stare de comă, medicii s-au arătat sceptici în privinţa supravieţuirii şi au hotărât, la început, retrimiterea la Roman.

Mama nu s-a conformat situaţiei şi, la insistenţele ei disperate, a rămas la secţia de terapie intensivă, cu crize comițiale foarte dese. Două lame de hematom cranio-cerebrale, paralizie pe partea dreaptă și febră foarte mare.

Zilele treceau și despre starea tatălui nostru nu aflam nimic încurajator. Deşt neîncrezători, la insistențele noastre și ale altor persoane care nu s-au îndoit că Dumnezeu face minuni prin sfinţii Săi, medicii s-au implicat cu toată dragostea și dăruirea.

Când l-am văzut prima oară pe tata la reanimare, legat de mâini şi de picioare, cu privirea pierdută, nu am putut decât să ne înfiorăm şi să strigăm înlăuntrul nostru la prietena de taină a copilăriei noastre, Cuvioasa Parascheva. În acele momente, am realizat că tata stătea pe patul de la geam. Cu capul spre Mitropolie. Detaliul acesta, nesemnificativ în aparenţă, a fost mângâierea cea mai mare de atunci din partea Cuvioasei, semn că îl are sub ocrotire. O strigam cu glas tare, cât să audă şi tata şi simţeam cum se linişteşte. Era confirmarea certă că ea se afla lângă noi. Ne-a umplut sufletele de speranţa că totul va decurge bine, însă eram conştienţi că va fi nevoie de multă răbdare, rugăciuni şi dragoste.

Zilnic mergeam să-i cerem ajutorul mângâietoarei noastre în suferinţă lângă sfânta raclă. Mama a cunoscut un părinte care a sfătuit-o să citească zilnic Acatistul şi Paraclisul Sfintei şi i-a dăruit o batistă pusă pe mâinile Cuvioasei, pentru bolnav. În fiecare zi se cunoştea un mic progres, semn că Sfânta lucra cu o fineţe dumnezeiască.

A fost o perioadă grea, cu nevoie de multă rugăciune şi credinţă, o perioadă când Dumnezeu ne-a încercat dragostea pe care I-o purtăm, pentru că au fost momente de teamă, de îndoială, de renunţare în lupta de a-l salva pe tata. Însă pe toate le-a biruit dragostea şi rugăciunea; s-au rugat mulţi oameni: duhovnicul, obştea de maici, părinţi şi cunoscuţi care ne-au pomenit la rugăciuni.

Cuvioasa a lucrat atât de tainic, umplându-ne sufletul de mângâiere, de dragoste şi de speranţă, întărindu-ne, totodată, pentru cele ce vor urma. Ne pregătea sufleteşte, ne încerca şi nu ne puteam da seama de starea în care îl vom găsi pe tata.

Ea nu s-a dezminţit nici în ziua cea mai grea, când s-a hotărât o intervenţie chirurgicală la cap, pentru extirparea unui hematom. Operaţia a avut loc după o noapte de agitaţie continuă pentru pacient, concomitent cu o noapte de rugăciune la mănăstirea de maici. Doamna doctor, care atunci când a început operaţia era

îngrijorată, la sfârşitul ei era zâmbitoare, neputându-şi explica cum de operaţia a decurs atât de uşor.

Nu ne îndoiam nici o clipă că Sfânta a lucrat, astfel încât tata dimineaţă era foarte liniştit, ascultător şi plin de curaj, iar mâna doamnei doctor a fost purtată de mâna Cuvioasei. Astfel totul a decurs neaşteptat de bine.

Nu după multe zile, a început să se comporte aproape normal, să-şi amintească trecutul dinaintea accidentului şi să fie conştient de prezent.

Părintele ne-a atras atenţia încă de la început să nu uităm de minunea ce s-a petrecut, însă Cuvioasa a avut grijă de acest lucru, lăsând o cicatrice şi o dificultate în vorbire.

La aproximativ doi ani, ne plecăm, smeriţi, în faţa Preacuvioasei noastre Maici, mult milostivei Parascheva, mulţumindu-i pentru toate minunile de care ne-a învrednicit, şi o rugăm să ne poarte de grijă nouă păcătoşilor în continuare.

„Slavă lui Dumnezeu pentru toate câte ne-a dat nouă", mulţumiri părintelui duhovnic şi celorlalţi rugători şi ostenitori care s-au făcut părtaşi în purtarea acestei sarcini.

Mulţumiri Domnului şi în special Cuvioasei pentru timpul pe care ni l-a mai lăsat de trăit.

(Ana-Maria şi Simona Gene)

(Binefaceri ale Sfintei Cuvioase Parascheva. Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iași, 2011)

Mi-am găsit singura speranţă în rugăciuni

În 2006, am fost diagnosticat cu hepatită C. Tratamentul a durat 65 de săptămâni. Cu toate că mă consideram foarte păcătos, căci nu mergeam în fiecare duminică la Sfânta Liturghie, Bunul Dumnezeu nu m-a trecut cu vederea şi m-a ajutat.

Prin voia Domnului, am aflat că moaştele Sfântului Nectarie, „grabnic tămăduitor", sunt în biserica în a cărei apropiere locuiesc. Astfel, am descoperit minunile şi viaţa Sfântului, care „a intrat" şi în viaţa mea. I-am rostit aproape zilnic acatistul în perioada grea a tratamentului.

Provin dintr-o familie modestă, iar costul tratamentului (pastile şi injecţii de zeci de milioane) era enorm.

Mi-am găsit singura speranţă în rugăciuni, atât la sfânta raclă a Sfântului Nectarie, cât şi la sfintele moaşte ale Cuvioasei Parascheva de la Mitropolie.

La scurt timp, am fost părtaş... la minunea prin care am aflat că pastilele, care mai ieri erau 2000 lei, s-au ieftinit la puţin sub 700 lei. Totuşi, 4700 lei pe lună, timp de 6 luni, era o sumă foarte mare pentru posibilităţile familiei. Din suma strânsă de la rude şi prieteni, am cumpărat pastilele, dar 240 de milioane pentru injecţii, de unde să le iau? Mama a plecat în străinătate, însă nu a găsit de lucru îndată. Chiar în ziua când ea hotărî să revină în ţară, găsi de lucru ca prin minune. Insistând cu rugăciunile adresate tuturor sfinţilor, am terminat cu bine tratamentul, iar analizele efectuate după cinci săptămâni arătau că virusul nu mai este prezent în organism.

Acum văd viaţa cu alţi ochi, are alte perspective, doresc să întemeiez o familie, simt că am renăscut, că mi s-a dat o nouă şansă la viaţă, mulţumesc lui Dumnezeu pentru acest dar nepreţuit, sănătatea, rugându-mă să mă călăuzească pe drumul cel bun.

Nu pot uita că, în timpul tratamentului, am promis Sfântului Nectarie şi Sfintei Parascheva că, dacă mă va tămădui, voi îndemna şi pe alţi suferinzi la biserică şi le voi relata cât de mare este vindecarea prin rugăciune.

Andrei C., 25 de ani, Iaşi

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iași, 2011)

Fiorul milostivirii

În 1990, m-am îmbolnăvit şi am urmat tratamentul prescris de medic. În februarie 1991, mi s-a spus că trebuie să fiu operată, dar m-am gândit că, având „evlavie şi dragoste de Sfânta Parascheva”, e bine să merg mai întâi la moaştele ei. Nu am reuşit să ajung la racla Sfintei în ziua de 40 de mucenici, pentru că a apărut o piedică, împreună cu fiica mea, am ajuns totuşi la Iaşi pe 25 martie, de sărbătoarea Bunei Vestiri, am luat din oraş o sticlă pentru aghiazmă, am umplut-o şi am pus-o în geantă, deşi nu avea dop. M-am aşezat la capul Sfintei, am pus mâna dreaptă pe capul Cuvioasei şi m-am rugat pentru vindecare. Deodată, a trecut prin mâna mea ca un curent, am tras mâna cu frică, neştiind ce-a fost, dar n-am spus nimic, până la

sfârşitul Sfintei Liturghii. Am repetat gestul punerii mâinii pe Cuvioasă, dar nu am mai simţit curentul acela. La sfârşitul slujbei, nu m-am îndurat să plec din Catedrala cea plină de frumuseţe şi sfinţenie.

În tren, când am scos din geantă o gustare pentru mine şi fiica mea, am văzut cu uimire că sticla fără dop, plină cu aghiazmă, deşi era într-o parte, n-a pierdut niciun strop, rămânând plină ochi. Am început să strig în gura mare, spunând de această minune. Ajungând acasă, am simţit că m-am vindecat şi că nu mai era necesară operaţia, realizând că acel curent care trecuse prin mâna mea a fost o putere care m-a vindecat.

În 2010, am revenit la Iaşi, m-am închinat la Cuvioasa Parascheva, am mulţumit, am plâns şi am promis Sfintei că voi scrie despre minunea care mi s-a făcut.

V.A., Galaţi

(Binefacerile Sfintei Cuvioase PArascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iași, 2011)

Matematica inimii

În 1994, ca elevă la un liceu de informatică în clasa a X-a, am dat semne de oboseală, nervozitate, am avut insomnii şi dureri de cap. Am consultat un psihiatru, am urmat tratamentul prescris, dar starea mea nu s-a ameliorat. Am continuat tratamentul până când, după o lună de zile, am ajuns cu salvarea la neurologie.

În timpul internării mele, mama a participat la slujbe lângă racla Sfintei Parascheva şi s-a rugat cu lacrimi pentru sănătate şi mântuire.

În spital, în timpul examenului la psihiatru, nu ştiam să mai rezolv nici operaţii elementare de matematică. Mi s-a recomandat o tomografie, dar era necesară o programare pentru care trebuia, atunci, să aştept 2-3 luni. Când am mers pentru această programare, mă simţeam foarte rău. Am fost surprinse de un doctor cu multă dragoste, respect şi milă faţă de aproapele, care a făcut posibilă pentru a doua zi efectuarea tomografiei.

Rezultatele au fost bune, au urmat unele recomandări medicale, dar şi schimbarea profilului urmat în liceu.

Mama mea conchide că această grea încercare a determinat şi modificarea atitudinii întregii familii faţă de calitatea rugăciunilor adresate Bunului Dumnezeu.

Mulţumesc în fiecare zi Sfintei Cuvioase Parascheva pentru ajutorul sfânt pe care mi l-a dat şi pentru grija de mamă pe care mi-o poartă mereu.

Maria-Luminiţa, Piatra Neamţ

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iași, 2011)

Pomelnicul care aduce bucurie

Pentru mine şi familia mea, dar şi pentru nişte cunoştinţe pentru care m-am rugat, Cuvioasa Parascheva a făcut o mulţime de minuni, în momente de zbucium sufletesc pun icoana la piept, apoi mă liniştesc, îmi schimb starea sufletească.

Îmi amintesc câteva minuni din viaţa mea ivite prin rugăciuni: fiul meu s-a vindecat de enurezis; fiica şi mama de alte boli; în 2007 am lăsat la Mitropolie un pomelnic pentru sănătatea părinţilor (mama suferea de cancer, tata de maladia Parkinson). După 40 de zile situaţia mamei s-a îmbunătăţit; după alte 40 de zile a dispărut şi starea precară a tatălui.

În 2008, am vândut un inel de aur şi am depus banii în urna de lângă moaştele Cuvioasei. Aceasta ca mulţumire pentru toate minunile săvârşite. După ceva timp am mai depus un lănţişor de aur în aceeaşi urnă. În fiecare an, de ziua Cuvioasei, în familia mea are loc câte o întâmplare fericită: la serviciu s-a rezolvat o situaţie dificilă, soţul a reuşit la un concurs pentru un post foarte bun ş.a.

Mihaela, Iaşi

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iași, 2011)

Fetiţa mea bolnavă de moarte nu are nici o vină

În 2008, fetiţa mea, în vârstă de 11 ani, a fost dusă cu salvarea la neurochirurgie. Aşa am aflat cu durere diagnosticul: malformaţie arterio-venoasă pe creier - neoperabilă, din naştere. Mi s-a mai spus că Alexandra nu va trăi. Starea ei se înrăutăţea rapid.

Mânată de speranţă şi întărită de credinţă, am alergat la Sfânta Cuvioasă Parascheva, rugându-mă cu lacrimi să-mi salveze fiica. Simţeam că o durere adâncă s-a deschis în mine, şi îmi dădeam seama că fetița mea, bolnavă de moarte nu are nici o vină. Ea suferea doar din pricina păcatelor noastre.

Preotul din Catedrală a citit rugăciuni pe hăinuţele fetiţei mele bolnave, le-a stropit cu sfânta agheasmă şi m-a sfătuit să citesc 40 de zile Acatistul şi Paraclisul Sfintei Parascheva. Aşa am făcut. Şi mare mi-a fost mirarea când, venind la spital, nu mi-am mai aflat fiica la terapie intensivă, conectată ca o legumă la aparate, ci venind singură în întâmpinarea mea.

După câteva zile a fost externată. Acum are 14 ani, merge la şcoală şi îşi doreşte să urmeze cursurile unui liceu de muzică. Am în minte imaginea fiicei mele, care cu ani în urmă nu putea să ţină un pix în mână şi abia se ţinea pe picioare, iar acum sunt recunoscătoare Sfintei Parascheva pentru minunea vindecării. Lacrimile mele de mulţumire privind-o nu se vor usca niciodată.

Anişoara, Iaşi, mama fetiţei Alexandra-Alina

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iași, 2011)

Pruncul va trăi...

Mărturisesc că am pierdut un copil la naștere, dar la al doilea mi-a apărut în vis Sfânta Parascheva și mi-a vorbit, încurajându-mă că pruncul va trăi, mângâindu-mă de trei ori pe burtă și binecuvântându-mă. Copilul nu a avut nici o problemă, iar acum are 27 de ani.

Elena

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iași, 2011)

Gemeni

Cu smerenie și mare credință m-am rugat de sărbătoarea Sfintei Parascheva pentru împlinirea dorinței de a avea copii. În următorul an, am născut doi băieți gemeni sănătoși, frumoși, spre bucuria noastră, a părinților.

Violeta

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iași, 2011)

Riscam să orbesc

Astăzi am venit să dau mulţumire pentru tot binele pe care Cuvioasa mi l-a făcut de-a lungul timpului.

M-am născut în 1985, cu o boală destul de rară şi foarte gravă. Aveam lichid în zona cutiei craniene, care îmi afecta creierul şi de asemenea ochii. Mai pe scurt, riscam să orbesc şi să am şi un handicap mintal sever. Diagnosticul pus de medici la Spitalul Roman, Spitalul de copii din Iaşi şi la Spitalul Universitar din Bucureşti a fost hidro-cefalie. Ce reprezintă această boală? Foarte mult chin şi moarte sigură. Ori mori în chinuri, ori trăieşti şi suferi toată viaţa, fiind handicapat mintal în stare foarte gravă. Este destul a da o căutare pe internet sau a întreba un medic ce reprezintă această boală. Este mai grea şi decât cancerul. Dacă de alte boli se mai cunosc cazuri care s-au vindecat, chiar şi complet, prin diverse procedee moderne, în cazul acestei boli nu se cunosc cazuri de vindecare completă, poate doar parţial, dar cu un tratament foarte scump.

La vârsta de aproape un an, am fost adus de bunica mea la racla cu sfintele moaşte ale Cuvioasei, într-o stare foarte gravă: în pragul de a orbi şi de a ajunge handicapat. Lună de lună, până în jurul vârstei de 3 ani, am mers la Spitalul nr. 9 din Bucureşti, unde sunt cele mai grave cazuri de handicap mintal din ţară. În timpul tratamentului, se făceau slujbe la Cuvioasa Parascheva, la Iaşi şi la Roman, Sfântul Maslu şi Moliftele Sfântului Vasile cel mare. Pe mama o îmbărbătau medicii, dar ştiau toţi că sunt ca şi pierdut! Îmi mai dădeau o şansă: dacă reuşeam la Spitalul Militar din Bucureşti să rezolv cu ochii, ca să nu orbesc, şi la Spitalul Universitar din Bucureşti, dacă mi s-ar fi pus o valvă.

Dar la câteva săptămâni de când fusesem la Sfântul Maslu, situaţia mea s-a îmbunătăţit vizibil. Erau profesori universitari care nu credeau ce se întâmplă. S-a dat acceptul pentru operaţie şi aceasta a fost un succes. Deşi atunci erau timpuri de ateism declarat, mulţi din medicii şi profesorii universitari care mă vedeau spuneau că este... o minune dumnezeiască!

La vârsta de 3 ani m-am vindecat complet. S-au făcut rugăciuni de mulţumire la Cuvioasa Parascheva şi, de-a lungul vieţii, L-am simţit de multe ori pe Dumnezeu, ocrotindu-mă. Astăzi sunt complet vindecat!

Numai că eu, în cei aproape 26 de ani, nu am venit să-i mulţumesc Cuvioasei. Nu am fost foarte credincios şi, venind problemele şi necazurile peste mine, grămadă, mi-am adus aminte de Sfânta Parascheva, iar astăzi am venit să-i mulţumesc şi să mă rog la ea. E prima oară după atâta timp! Am simţit o uşurare, făcând acest lucru. M-am spovedit la duhovnicul meu şi am luat canon pentru nerecunoştinţa mea de atâţia ani!

Mare eşti Tu, Doamne, şi minunate sunt lucrurile Tale! Dumnezeului nostru, slavă, în vecii vecilor. Amin!

Bogdan, 26 de ani, Neamţ

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iași, 2011)

Ochii blânzi

Sunt mamă a trei copii: Maria, Iustiniana şi Serafim. De foarte multe ori, toată familia merge în pelerinaje la sfintele mănăstiri. Cândva, am avut un vis inimos. Se făcea că eu înconjurată de copii mă aflam lângă racla Sfintei Parascheva, iar copiii i-au luat veşmintele Cuvioasei. Cutremurată de fapta copiilor, dar mai ales încărcată de mustrări de conştiinţă pentru nepurtarea de grijă ca mamă, am început să plâng şi să-i cer iertare Sfintei. La zbuciumul interior în care mă afundasem, Sfânta Parascheva a părăsit racla stând vie, în picioare lângă mine. Avea un chip frumos, ochi blânzi şi bujori în obraji. Era înaltă... în semn de răspuns la rugămintea mea de iertare, a clipit din ochi şi mi-a zâmbit înclinându-şi uşor capul...

Am înţeles din acest vis că Sfânta Parascheva este de-a pururea vie, că este mereu gata să ne ajute atunci când ne rugăm ei.

Revenim la Cuvioasa cu multă nădejde de ajutor în viaţa aceasta, dar, mai ales, ne rugăm să mijlocească pentru toţi, când sufletele noastre vor pleca spre celălalt tărâm.

Violina, Ocna-Mureş

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, 2011)

De ziua Sfintei Parascheva, soțul meu a revenit la viață!

Pe 4 decembrie 2009, soţul meu a fost operat de urgenţă. Am aflat diagnosticul groaznic: cancer. În ianuarie 2010 i s-a scos soţului meu a doua tumoare, iar pe 25 martie, la Cluj, internându-se pentru o nouă operaţie, mi s-a spus că soţul nu mai are mult de trăit. Celulele răzvrătite împotriva organismului începeau să-şi facă lucrarea de moarte. Şi se răspândeau fără odihnă, necontenit.

Copleşită de negura disperării, m-am spovedit unui părinte de la Mitropolie, apoi timp de 40 de zile am citit acatistul la picioarele Cuvioasei Parascheva, am dat de pomană câte o pâine şi am stăruit în rugăciune.

Pe 4 octombrie 2010, am mers la Bucureşti pentru operaţie, dar pe 5 octombrie i s-a făcut externarea şi i s-a propus revenirea pe 12 octombrie. Dar minunea s-a produs în ziua de 14 octombrie, de ziua Sfintei, când operaţia a reuşit numai datorită Sfintei Cuvioase Maici Parascheva, a bunei Maici a Domnului, a bunătăţii Domnului nostru Iisus Hristos.

Plină de raza recunoştinţei şi a bucuriei, vă spun tuturor celor care sunteţi în necazuri mari să vă rugaţi neîncetat, să credem cu tărie şi, dacă nu vom deznădăjdui, vom avea ajutor. De asemenea, spovedanie din copilărie, post şi rugăciune.

Ne închinăm lui Dumnezeu şi cinstim sfintele tale moaşte, Cuvioasă Maică Parascheva! Amin!

(Anonimă)

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva. Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, 2011)

Mi se infectase jumătate din cap

Sunt căsătorit şi tată a 4 copii. M-am îmbolnăvit grav, îmi pierdeam des cunoştinţa şi în anul 2006 medicii m-au diagnosticat: tumoare pe creier. Cu lacrimi de umilinţă, am venit în Iaşi, la Sfânta Parascheva, am luat ulei sfinţit de la Sfântul Maslu, agheasmă şi am cerut preoţilor să mi se facă rugăciuni.

În urma operaţiilor, m-am însănătoşit, dar după o perioadă de 4 ani, boala a recidivat, necesitând o nouă intervenţie chirurgicală pe creier. Însă din cauza unei erori medicale, mi s-a infectat jumătate din cap. Această grea încercare m-a determinat să vin iar la Sfânta Parascheva, care m-a salvat din nou de pe patul morţii, în ziua de 6 decembrie 2010.

Astăzi, pentru mine şi familia mea, nu este zi în care să nu aduc mulţumiri lui Dumnezeu, Care mi-a oferit ajutorul nesperat prin rugăciunile Sfintei Parascheva. De asemenea, nu uit să fac zilnic milostenie, să postesc şi să mărturisesc tuturor cât bine poate face Dumnezeu omului ce se încrede în El, prin sfinţii Săi.

Anonim

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, 2011)

Cuvioasa m-a atins cu mâna ei vindecătoare!

Am acum cu mila lui Dumnezeu 77 de ani. Încă de la vârsta de 14-15 ani, aveam mare credinţă în Sfânta Cuvioasă Parascheva. Eram bolnavă de TBC osos, iar doctorii m-au sfătuit să nu mă căsătoresc şi să nu am copii. Într-o noapte, am visat-o pe Sfântă, căreia i-am adresat rugămintea de a mă ajuta. Dând din cap ca aprobare, Cuvioasa a atins cu mâna fistula de la stern. După câţiva ani şi după câteva operaţii, m-am făcut bine, m-am căsătorit şi am un copil.

Verginia S., Călăraşi

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iași, 2011)

Credinţa sfarmă piatra

Programată fiind pentru operaţie de litiaza coledociană, la Spitalul „Sfântul Spiridon” din Iaşi, cu o zi înainte, „la prima oră”, am rugat-o pe sora mea să-mi aducă agheasmă de la Sfânta Parascheva. Imediat după consumarea ei, am început să vomit, iar starea generală mi s-a îmbunătăţit rapid. În ziua operaţiei, domnul doctor a constatat cu uimire că litiaza biliară a dispărut.

Andreea, 21 de ani, Iaşi

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, Mărturii ale închinătorilor, Editura Doxologia, Iași, 2011)

Binefacerile Sfintei cuvioase Parascheva - Mărturii ale închinătorilor (II)

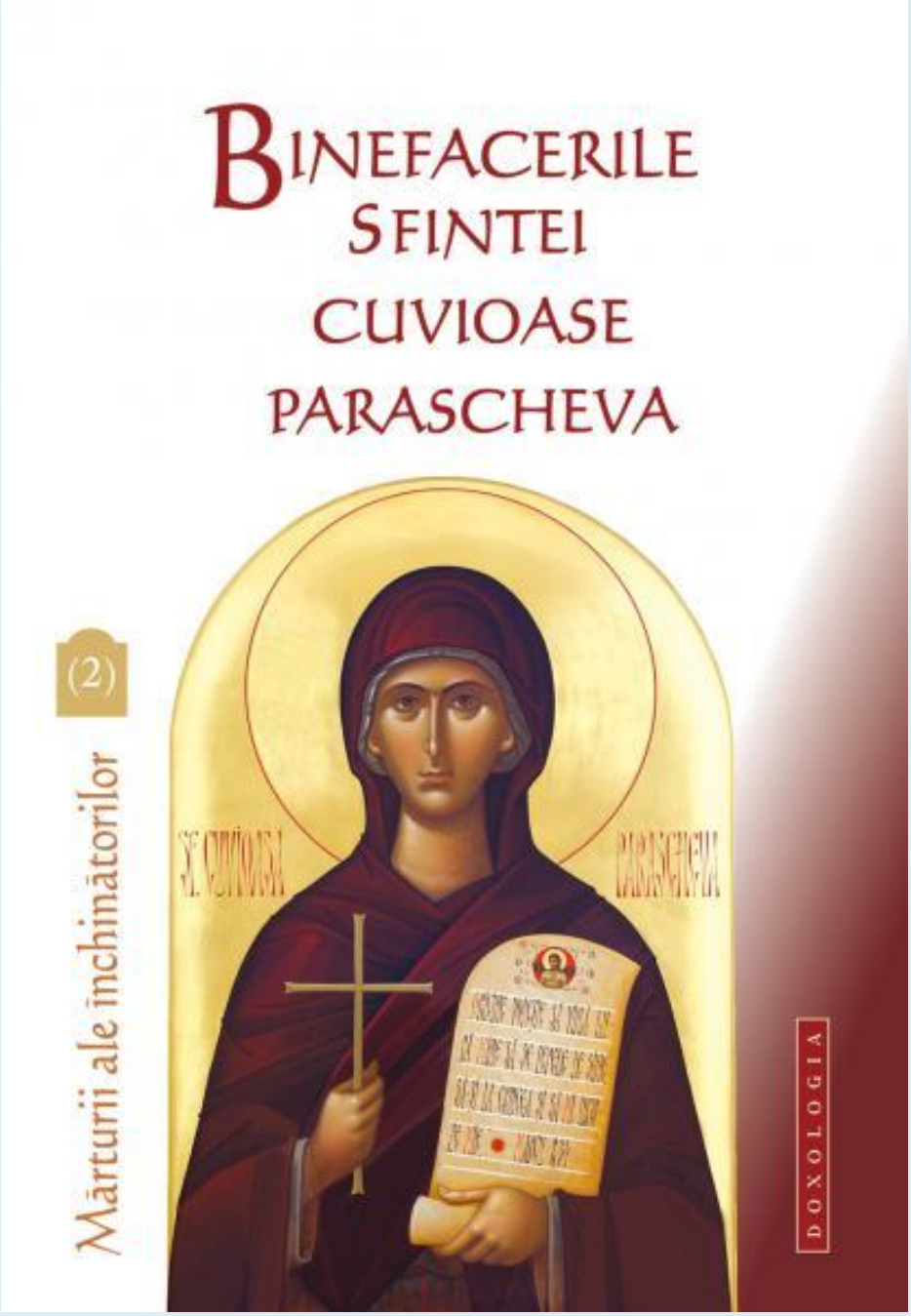

(extrase)

Protosinghel Valerian Radu - Sfânta cuvioasă Parascheva, o chemare a lui Hristos adresată oamenilor

An de an, la 14 octombrie, Iașul îmbracă haină duhovnicească de sărbătoare în cinstea Sfintei Cuvioase Parascheva. Pelerinii din toate colțurile țării și ale lumii se îndreaptă cu nădejde sfântă și recunoștință sinceră spre Sfânta Cuvioasă, pentru a fi ajutați în multitudinea de probleme din existența lor efemeră.

Un șir impresionant de credincioși va brăzda orașul ca un furnicar, până la catafalcul din curtea Catedralei Mitropolitane, pe care vor fi așezate Sfintele Moaște. Se creează o imagine biblică a drumului omului către Împărăția Cerurilor ca o expresie a dorinței oamenilor prezenți de a atinge pe cea care este deja în Împărăția Cerurilor, pentru ca și ei, după viața aceasta, să fie cu Sfânta în această împărăție celestă.

În acest urcuș spre Sfânta Parascheva, pelerinii se întâlnesc de fapt cu Hristos care sălășluiește în ea, deoarece Sfânta L-a câștigat, încă din această viață trecătoare, prin împlinirea poruncilor Lui. Ei simt o mângâiere inefabilă a harului Sfântului Duh, existent în Sfânta Parascheva, care nu poate fi substituit cu nici o bucurie și cu nici o plăcere din această lume. Ei simt că, fără acest har, dobândit încă din această viață, moartea sufletului este iminentă, iar prin primirea lui vor moșteni viața veșnică, îmbelșugată și aleasă, pregătită de Hristos, încă de la întemeierea lumii.

Astfel, Sfânta Parascheva este un pedagog al sfințeniei pentru cei care, cu evlavie, îi sărută cinstitele moaște. Este un pedagog care îi conduce pe închinători la Hristos, singurul Dumnezeu adevărat, Care îi poate vindeca de toată boala și neputința, în vederea îndumnezeirii lor.

Ea nu acceptă pasivitatea pelerinilor, ci ca o soră prea bună ce viețuiește în Rai, ne îndeamnă să-i actualizăm modelul său duhovnicesc, deoarece sfințirea și sfințenia nu exclud, ci dimpotrivă implică și efortul personal de curățire.

În același timp, pelerinii constată că Sfânta Parascheva este mult milostivă, deoarece, ea face totul pentru ei, dăruind puterea supremă dumnezeiască a lui Hristos care sălășluiește în ea. Minunile ei sunt ale iubirii atotcuprinzătoare pe care sfinții le pot manifesta, cu ajutorul harului dumnezeiesc prezent și lucrător în ei.

Hristos a viețuit în Sfânta Parascheva încă de pe pământ, deoarece ea a trăit o viață a lui Hristos și în Hristos, așa cum vorbește despre sine Sfântul Apostol Pavel: „și eu nu mai trăiesc, ci Hristos trăiește în mine. și viața mea de acum, în trup, o

trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine" (Galateni 2, 20).

De aceea, cel care viețuiește în Hristos pe pământ, va vieți deplin în Hristos și după moarte, El fiind Același ieri și astăzi și mâine: „Hristos va fi prea slăvit în trupul meu, fie prin viață, fie prin moarte; căci mie a vieți este Hristos și a muri, câștig" (Filipeni 1, 20-21)

Sfântul Apostol Pavel este conștient că numai după moarte Îl va avea pe deplin pe Hristos în el: „De toate acestea m-am păgubit și le privesc drept gunoaie, ca pe Hristos să dobândesc; și să mă aflu întru El... ca să-L cunosc pe El și puterea Învierii Lui și să fiu primit părtaș la pătimirile Lui și asemănându-mă cu moartea Lui, să pot ajunge la învierea cea din morți" (Filipeni 3, 8-11).

Viața creștinului în acest scurt pelerinaj pământesc și mai cu seamă a sfântului este o dobândire a lui Hristos și o alergare continuă spre Hristos. După apusul acestei vieți, viața creștinului este o odihnă a lui Hristos în el și a lui în Hristos.

De la editarea primului volum, în anul 2011 la Editura Doxologia, intitulat Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva. Mărturii ale închinătorilor, în urna din Catedrala Mitropolitană moldavă s-au așezat, până anul acesta, mărturii ale pelerinilor despre lucrarea și minunile Sfintei Parascheva în viața lor.

Aceste mărturii au fost adunate anul acesta, 2014, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit Teofan, într-un al doilea volum închinat Sfintei Parascheva, ca expresii ale lucrărilor ei tămăduitoare și mântuitoare în viața pelerinilor.

Desigur, aceste mărturii nu se vor sfârși deoarece lucrarea vie a harului divin în Sfânta Parascheva este inepuizabilă devenind activă pentru toți cei care doresc mântuirea sufletului lor.

Scopul principal al acestui volum este acela de a actualiza în viața pelerinilor și a tuturor cititorilor, modelul Sfintei Parascheva, care este vie pe pământ și în cer și care ne dorește și pe noi mai alături de ea, în Împărăția Cerurilor.

Se vor edita, ulterior, și alte volume, ca o chemare adresată de Hristos oamenilor, prin Sfânta Cuvioasă Parascheva, la trăirea bucuriei vieții celei veșnice.

Icoana peste ocean

Am trimis icoana Sfintei Parascheva în S.U.A., unei prietene bolnave de un cancer foarte agresiv, la stomac.

Am pus icoana la poştă cu două-trei zile înainte de ziua Sfintei, alegând un sistem normal de expediere (fără taxe de urgenţă).

De ziua Sfintei Parascheva am primit un e-mail de mulţumire de la soţul prietenei mele, pentru icoană. Astăzi prietena mea este bine, au trecut patru ani de la operaţie.

Sfânta Parascheva a ajuns în S.U.A. doar în două zile, pe când durata normală este de 7-10 zile. Dumnezeu să ne ajute, să ne apere pentru rugăciunile Sfintei Parascheva!

Olga, Bucureşti, 2012

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva. Mărturii ale închinătorilor (2), Editura Doxologia, p.112)

Orice problemă am avea, Sfânta Parascheva ne este mereu folositoare

Cu 25 de ani în urmă am fost operată la un sân (de un chist). Nu am avut probleme o perioadă, dar chistul a crescut din nou ca o nucă. N-am mai mers la doctor. Am început să mănânc numai fructe, legume şi peşte, dar cu rugăciuni foarte multe în special acatistul şi paraclisul Sfintei Parascheva zilnic.

Chistul de la sân, nu a mai crescut şi n-am mai avut dureri. Într-o noapte am visat-o pe Sfânta Parascheva ridicând capul din raclă şi spunându-mi: „- Nu-ţi mai fă griji, tămăduirea ta de la mine îţi va fi”.

După un timp l-am întrebat pe părintele Valerian ce este cu acest vis. Mi-a spus să dau de pomană o candelă mare. N-am mai avut probleme cu sânul, totuşi, după ce am născut cei doi copii, am facut o mamografie zicând mereu în gând rugăciuni către Cuvioasa. Aparatul nu a arătat nimic, ticăia neobişnuit, iar doctorul nu ştie ce s-a întâmplat, pentru că, deşi era un aparat nou, s-a defectat, eu am fost trimisă la alt doctor.

Orice problemă am avut, Sfânta Parascheva mi-a fost mereu folositoare. Când vin la sfânta raclă, mă simt datoare, că m-a ajutat de multe ori. Cred că postul şi rugăciunea ne face să fim mai apropiaţi de cele sfinte, să manifestăm zilnic credinţă şi nădejde. Şi Sfânta Teodora de la Sihla ne-a ajutat mult: de ziua ei acum patru ani am născut un băiat, Teodor-Stelian.

Mirela, Iaşi

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva. Mărturii ale închinătorilor, volumul II, Editura Doxologia, 2014, p. 117)

Sfânta Cuvioasă Parascheva e printre noi

Ştiu că Sfânta e printre noi; ne gândim la ea ca la un sprijin, ca la o speranţă. La racla ei, ne încărcăm cu energie pozitivă, ieşim din dileme, ni se luminează mintea. Am avut o copilărie presărată cu lipsuri, neînţelegeri ale părinţilor, dar cele mai mari aveau loc de Paşte, de Crăciun, tocmai când trebuia să domnească liniştea, bunăvoinţa, ceea ce m-a determinat să-mi caut pacea interioară departe de zbuciumul din familie.

Părinţii mei sunt de condiţie modestă, ne-au susţinut la facultate, sunt mândri de reuşita copiilor, însă noi am suportat greu nepotrivirea lor de caracter. Astfel, sătulă de certuri, am plecat departe de locul natal, mi-am găsit liniştea în Iaşi alături de un soţ care mă iubeşte, dar mai ales lângă Sfânta mea care mă ajută în tot ceea ce fac. Am ajuns într-o familie cu frică de Dumnezeu, m-au tratat ca pe fiica lor. Cert este că m-am rugat, deseori, să-mi găsesc bărbatul potrivit şi să nu-mi pierd timpul cu indivizi neserioşi.

M-am căsătorit după ce am rămas însărcinată. Am născut la Tg. Mureş un băieţel cu care am întâmpinat dificultăţi de sănătate în primele luni de viaţă: pneumonie, operaţie pe cord, dar acum este bine, creşte şi este frumos.

Cu voia lui Dumnezeu, cu rugăciuni, agheasmă, ulei sfinţit de la Sfântul Nectarie, de la Sfânta Parascheva, am trecut peste grelele momente al operaţiei (care a fost transmisă şi la televizor). Am înţeles că totul e rânduit de la Dumnezeu, şi încercările grele şi bucuriile, că nici un doctor nu e mai presus de El, nici o tehnologie, că El este singura speranţă în mântuire, în lumina veşnică.
Cred cu tărie că Dumnezeu lucrează prin oameni. Îi mulţumesc că am întâlnit în viaţă doar oameni buni: părinţi, fraţi, colegi de facultate, de serviciu şi prieteni.

Anca T, 27 de ani, laşi

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva. Mărturii ale închinătorilor, volumul II, Editura Doxologia, 2014, pp. 163-164)

La mine de ce nu te rogi, sunt Sfânta Parascheva?!

Am 59 de ani. La vârsta de 27 de ani mi s-a arătat în vis Sfânta Parascheva. Era o fetiţă slabă, plăpândă, nu prea înaltă, îmbrăcată în negru, cu o smerenie de nedescris, cu capul plecat şi punând mâna pe pieptul ei mic. Mi-a spus: La mine de ce nu te rogi, pentru că vreau să te ajut, sunt Sfânta Parascheva?! Acest vis m-a uimit, m-a întărit mai mult în credinţă.

La vârsta de 27 de ani aveam trei copii mici, iar soţul lucra în poliţie şi îmi provoca foarte mari neplăceri. Lucram ca vânzătoare, iar o clientă în vârstă m-a dus la biserica cu hramul Sfintei Parascheva, îndemnându-mă să-i citesc acatistul că-i grabnic ajutătoare. Trebuia să citesc şase săptămâni acatistul, dar n-am mai ajuns la final, pentru că mă grăbeam, n-aveam timp. De aceea mi-a apărut în vis.

Din acel an am fost ajutată mereu eu şi copiii mei, mai ales după vârsta de 35 de ani, când mi-a murit soţul. O rog din suflet pe Sfânta Parascheva să nu mă uite în rugăciunile ei, nici pe copiii şi nepoţii mei. S-ajute toată suflarea.

Rada Turcu

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva. Mărturii ale închinătorilor, volumul II, Editura Doxologia, 2014, pp. 156-157)

Rugăciunea pentru prieteni aduce bucurii

Am o prietenă foarte bună, educatoare. În anul 2011, şi-a ales grupa mică, dar avea mereu insatisfacţii: venea acasă foarte obosită şi supărată că cei mici se domolesc greu, nu sunt atenţi, nici ascultători.

Într-o zi am mers la Mitropolie şi m-am rugat Sfintei Parascheva să-i domolească pe micuţii elevi, să o asculte, s-o respecte pe prietena mea. Asta s-a întâmplat în vreme ce ea era la grădiniţă. Când şi-a terminat programul, am discutat despre satisfacţia muncii acelei zile. Mi-a spus bucuroasă că astăzi a fost prima zi când copiii au fost atenţi, schimbându-şi ca prin minune comportamentul. Din acea zi, când s-a întrebat care să fie motivul schimbării, nu a mai avut probleme.

Pentru mine, mi-am dorit să intru la doctorat, deşi asta însemna să renunţ la locul de muncă. Eram derutată. La începutul verii m-am rugat Cuvioasei să mă ajute la examene. În patru luni am susţinut şi am promovat opt examene datorită Sfintei Parascheva.

La doctorat erau doar 15 locuri la buget. Eu am intrat a 16-a, adică prima la... cu taxă. M-am rugat Sfintei să-mi arate drumul pe care trebuie să merg. Când am ajuns acasă, am primit un mesaj în care mi s-a comunicat că se aşteaptă să mai fie aprobat încă un loc la buget.

Nu-mi permiteam taxă pentru acest doctorat, însă Cuvioasa mi-a arătat drumul pe care trebuie să merg şi a făcut posibilă bucuria reuşitei mele.

Elena, profesoara

(Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva. Mărturii ale închinătorilor, volumul II, Editura Doxologia, 2014, pp. 48-49)

O minune cu Sfânta Parascheva istorisită de A.C. Cuza

31 decemvrie 1888

În ziua de Sfânta Ştefan [27 decembrie - n.n.] a ars sicriul şi estrada pe care se afla Sfânta Paraschiva în paraclisul din faţa bisericii Trei Ierarhi, care acum se restaurează. Iată forma sciriului şi a estradei de scânduri pe care şedea: Sicriul de argint în care se afla un alt sicriu de lemn de chiparos au ars amândouă iar sfânta a căzut la pământ şi nu numai că nu a ars dar nici nu s-au topit măcar peceţile care pecetluiesc moaştele încă de la Vasile Lupu şi cari sunt de ceară. Când a prins de veste dascălul bisericii sfânta era înconjurată de jăratec, un policandru care era la oarecare depărtare se năruise, astfel că braţele lui atârnau pe jos, iar sfânta era întreagă, numai un colţ al saltelei de bumbac pe care este pusă se aprinsese. Cauza incendiului nu se cunoaşte, dar spun unii necrezători că focul a fost pus şi că mobilul era furtul."

A. C. Cuza ("Însemnări din viaţă şi documente omeneşti", Editura Oscar Print, Bucuresti, 2011, p.39-40)

Biserici care nu se pot demola

În punctul cel mai central al Sofiei, jos, băgată în pământ, există o bisericuţă frumoasă şi străveche, a Sfintei Petka, adică a Sfintei Paraschiva. (În limba bulgară a şasea zi a săptămânii se numeşte Petak). Nu a cunoscutei muceniţe fecioare, ci a unei cuvioase, care este mult cinstită acolo, şi ale cărei sfinte moaşte se află azi în România. De această biserică se leagă evenimente impresionante şi grozave, care i-au făcut pe puternicii lumii să-şi supună voinţa unei alte vreri şi puteri de neînvins. Pe la 1963 au hotărât oficialităţile oraşului să lărgească strada centrală. Aceasta însemna că monumentul creştin trebuia să fie demolat. În felul acesta urmau să se descotorosească şi de o construcţie nedorită. Şantierul de demolare s-a pregătit îndată: rolul principal l-ar fi jucat atunci un buldozer. În câteva minute l-ar fi prefăcut în ruine. Aşa socoteau ei lucrurile. Le-au ieşit însă pe dos. S-a cântat alt cântec şi nu acela pe care-l doreau. Când porneau buldozerul şi-l îndreptau înspre biserică se defecta într-una. Îl reparau, dar iar se strica ceva. Şi era imposibil să se apropie de biserică. Şi ca şi cum nu le-ar fi ajuns aceasta, îndată ce se întorcea acasă muncitorul care cu ciudă se încăpăţinase asupra demolării, îl găseşte mort pe unul din membrii familiei sale. Între timp, şeful acestei lucrări a fost informat că muncitorii nu au reuşit să facă nimic. A aflat şi amănunte asupra acestui fapt. I s-au părut toate stupide şi înfuriat a spus: "Nu sunteţi în stare de nimic. Numai de poveşti sunteţi buni. Mâine am să mă duc să o demolez eu însumi!". Dar nefericitul

a rămas numai cu aceste vorbe goale. Imediat ce s-a urcat furios pe utilaj şi a pornit spre biserică, s-a stricat maşina, dar cel mai senzaţional lucru a fost că el însuşi şi-a găsit pe neaşteptate moartea. Înţelegeţi ce durere, dar şi ce spaimă a urmat! Nu le-a mai rămas nimic altceva decât să anuleze ordinul de demolare. Şi ca să înfrumuseţeze locul, făcură în acel loc ceva în genul unor magazine la subsol şi o piaţă în jurul bisericii. Astfel s-a făcut cunoscută în toată Sofia, că Sfânta Petka sau, mai degrabă, Acela Căruia i se închină ea, are o putere nemăsurată pe care, dacă ar purcede a o arăta vreodată, toţi ar fi cuprinşi de spaimă.

(Arhimandrit Daniil Gouvalis, Minunea credinţei, Editura Bunavestire, Bacău, pp. 139-140)

Sfânta Parascheva, pe urmele celor aflați în suferință

Cuvioasa Parascheva îmi era dragă ca orice sfânt, însă nu-i citisem niciodată viața sau acatistul. Deși sunt din Botoșani, care este cât de cât aproape de Iași, nu fusesem nici la Mitropolie vreodată...

Cu toate acestea, într-o seară, trecând la acea vreme printr-un necaz care mă măcina încet, încet, am visat acatistul. Acatistul pe care-l aveam în casă se afla pe fundul unui pârâu cu o apă foarte limpede. A doua zi, i-am povestit mamei mele, iar ea i-a povestit părintelui său duhovnic. Acesta m-a sfătuit să citesc acatistul pentru 40 de zile, pentru că „Sfânta e pe urmele mele” – exact așa s-a exprimat dumnealui. Zis și făcut. Am început să citesc acatistul și din viața Sfintei și, de atunci, am reușit să ajung și la Iași. Implicit, problemele prin care treceam au început să fie mai ușor de suportat.

(Elena)

Prin rugăciunile Sfintei Parascheva, Dumnezeu m-a vindecat!

Vreau să vă fac cunoscută o minune, un ajutor al Sfintei Cuvioase Parascheva, de care am avut parte în luna iulie 2014 și simt nevoia să îl mărturisesc.

Stăteam singură cu chirie în București, eram în divorț și după o pierdere de sarcină care m-a afectat enorm. Intrasem într-o stare de depresie atât de profundă, încât am făcut o eczemă puternică la mâini, care îmi mânca la propriu primul strat de piele și mă ustura enorm. Păcatele se făceau simțite. În acele momente, am simțit un impuls interior de a mă apropia de Sfânta Cuvioasă Parascheva şi am început să-i citesc acatisul zilnic, timp de 40 zile.

Îmi făcea bine ce citeam și mă alina. Și așa am ajuns să o visez pe Sfânta. Se făcea că eram în pelerinaj la Cuvioasa, la Iași, era multă aglomerație. Am văzut cum multă lume îi săruta mâna. Fiind aglomerație, mi-am zis că o să revin când e mai liber, ca să vorbesc cu Sfânta în liniște. La un moment dat, mă aflam într-o încăpere de baie mare și într-un colț era racla Sfintei. Știu că am dat drumul la apă și am început să mă spăl pe mâini, unde aveam eczema aceea urâtă. Apoi m-am apropiat de racla Sfintei și m-am așezat în genunchi să mă rog, cu o lumânare aprinsă în fața mea. În secunda următoare, Sfânta și-a ridicat capul, s-a uitat la mine în jos, mi-a suflat aer în față la propriu, formând un mic vârtej din fumul de la lumânare, care m-a cuprins. Atunci m-am trezit.

Cert este că imediat în zilele următoare eczema de pe mâini a început să se retragă spălându-mă pe mâini doar cu apă simplă, filtrată de impurități, m-am mutat într-un loc cu chirie mai mică și am scăpat de alte neplăceri financiare. Aerul acela pe care mi l-a suflat în față parcă și astăzi îl simt, un aer curat care mi-a dat suflare și mi-a făcut pielea să se înfioare.

Anul acesta, chiar dacă nu am putut ajunge și eu la Iași, cu sufletul sunt acolo și îi mulțumesc Sfintei din inimă, pentru tot! Doamne ajută!

Cu stimă, Mihaela, din București

Minune a Sfinţilor Parascheva şi Mina - Verigheta pierdută în gară și găsită acasă

Elisabeta şi Alexandru au ajuns la 82 de ani. Mare parte din această viaţă au petrecut-o împreună, la bine şi la rău. Niciodată nu şi-au scos verigheta de pe deget, ci au purtat-o cu bucurie şi au cinstit-o, ca simbol al dragostei lor.

Anul trecut pe vremea aceasta veneau, ca şi în alte dăţi, de la Sibiu spre Iaşi, la Sfânta Parascheva. „La un moment dat, i-am spus bărbatului meu să-mi ia verigheta şi s-o pună la el în buzunarul de pe interior, pe care-l închide cu un ac de siguranţă. N-a vrut. Am coborât în gară la Vinţu, să schimbăm trenul. Acolo m-am dus la baie, m-am spălat pe mâini”, îşi aminteşte bunica Elisabeta. Tot din Sibiu, spre Iaşi, mai plecase o familie. La oamenii aceştia, la Vinţu, venea şi insista un om al străzii, să le vândă ceva. „Nu ştiu ce avea de vândut, dar ei au respins. Când ne-am urcat în tren, mi-am dat seama că nu mai am verigheta. M-am întristat tare. Şi mi-a venit în minte să întreb oamenii – ce avea de vândut băiatul ăla? O verighetă, mi-au spus. Doamne, aia era verigheta mea! Iar el o vindea cu 10 lei.

Soţul îşi avea verigheta pe mână. Le-a arătat-o şi oamenii au recunoscut modelul”, suspină femeia.

Cei doi soţi au ajuns în Iaşi, au stat la rând, s-au închinat sfintei. Încercau să uite incidentul, dar tristeţea sălăşluia încă acolo, într-un colţ de suflet. Aşa s-au întors la Sibiu, cu rugăciuni la Sfânta Parascheva, dar şi la Sfântul Mucenic Mina. „Ne-am odihnit, am făcut şi ordine prin casă. Soţul se tot foia dintr-o cameră în alta, din bucătărie pe hol şi înapoi. La un moment dat, m-a chemat să-mi arate ceva. În mijlocul bucătăriei, unde măturasem înainte şi umblasem atâta, stătea acum verigheta mea”, exclamă cu bucurie Elisabeta. Acum, amândoi s-au întors să mulţumească pentru minunea pe care au trăit-o anul trecut. „Sfântul Mina şi măicuţa Parascheva mi-au adus verigheta înapoi. Am pierdut-o şi au fost atâţia martori la întâmplarea asta. Vă daţi seama ce putere mare o fost? Verigheta mea mi-au adus-o sfinţii ăştia doi, în bucătărie! Vorbim de o verighetă pierdută în altă localitate”, nu încetează să se minuneze tanti Elisabeta.

O viaţă de minuni, alături de Sfânta Parascheva

Aproape cu 40 de ani în urmă, Fănica era foarte bolnavă. „Mi se umflase burta şi doctorii mi-au spus că am cancer. M-au trimis acasă. Dar eu am venit la Iaşi, la Sfânta Parascheva”, îşi începe povestea femeia din Tecuci. Atunci, pentru prima dată, a participat la acatistul pe care-l citesc preoţii, înainte de a scoate racla afară, spre închinare. „Şi-am văzut cu ochii mei că au vrut să ridice racla sus, au pus-o pe umeri şi când să iasă afară cu racla, racla mergea înapoi. Atunci, preoţii au dus-o iar pe catafalc, s-au pus în genunchi cu toţii şi toată lumea din biserică s-a rugat cu lacrimi în ochi”, îşi aminteşte Fănica.

După aceea, au scos racla cu atâta uşurinţă, de ziceai că duc o pană. „Eu, de drag, m-am apucat cu mâinile de raclă şi am mers pe sub ea toată Mitropolia. Am pierdut un papuc în mulţimea aia, dar nici n-am vrut să mă mai întorc înapoi. Aşa că, după aia mi-am cumpărat nişte gumari. Am luat gumari şi apoi m-am dus acasă şi am spus în toată comuna, că pe atunci nu se ştia de Cuvioasa”. A fost momentul în care sfânta a făcut-o sănătoasă, iar ea nu are cum să uite acest lucru. Din acea clipă, Sfânta Parascheva i-a devenit mamă bună. „Nu mă lasă Cuvioasa! Eu nu mă despart de Cuvioasa niciodată!”, mărturiseşte femeia, ajunsă la multişor peste 70 de ani.

Studenții povestesc despre ajutorul primit de la Cuvioasa Parascheva

O studentă a Universităţii „Al. I. Cuza” a primit în nenumărate rânduri ajutorul Cuvioasei Parascheva. Fata purta la gât un medalion al Sfintei şi ori de câte ori dorea să se facă remarcată de profesori, se ruga Cuvioasei Parascheva pentru a găsi răspunsurile cele mai potrivite. Niciodată nu a dat greş.

O altă reţetă de succes la şcoală ne-a fost oferită de o altă studentă care în sesiune mergea înainte şi după fiecare examen la racla cu moaştele Cuvioasei. A reuşit astfel să scape de restanţe. Tot cu ajutorul Sfintei Parascheva a luat şi bursă. Tânăra a mai mărturisit că problema cazării s-a rezolvat în fiecare an tot cu ajutorul rugăciunilor la Sfânta, care parcă îi „rezerva” loc în cămin, în timp ce alţi colegi rămâneau pe drumuri.

O tânără avea un examen foarte greu, pe care nu spera să-l treacă. A mers şi a rugat-o pe Cuvioasa Parascheva să o ajute. S-a închinat şi a plecat liniştită acasă. Minune mare! Noaptea, a visat-o pe Sfântă, care i-a spus ce subiect va da profesorul la examen. Tânăra a repetat dimineaţă ceea ce-i spusese Cuvioasa Parascheva, reuşind astfel să treacă examenul cu brio.

Încă o studentă ne-a mărturisit că de cele mai multe ori se ruga Sfintei Parascheva să o ajute la examene. Însă nu învăţa cu prea mare râvnă, ci doar citea materia. La examene, chiar şi atunci când cădea un subiect mai greu, se întâmpla că doar cu o rugăciune adresată Cuvioasei îşi amintea cu amănuntul tot ce citise. Tânăra şi-a dat seama că ar fi fost cu neputinţă să reţină zeci de pagini de cursuri în doar două zile şi că ceea ce se întâmplase era lucrarea Sfintei Parascheva.

Aceste minuni relatate nu sunt în nici un caz o recomandare la delăsare, ci un îndemn ca studiul să fie însoțit mereu de rugăciune, de recunoașterea nevoii de ajutor și luminare de la Dumnezeu.

Puterea credinţei

Sfânta Cuvioasă Parascheva a săvârşit nenumărate minuni, în cei aproximativ 360 de ani, de când se află în Iaşi. Bolnavi, săraci, studenţi, oameni cu necazuri au cerut ajutorul Cuvioasei Parascheva, iar Sfânta a fost grabnic ajutătoare. Cu ocazia hramului întregului oraş, care are loc astăzi, vă povestim din minunile Cuvioasei, minuni care ne-au fost relatate de părinţii de la Catedrala mitropolitană care stau lângă racla Sfintei Parascheva sau chiar de credincioşi.

Cuvioasa pedepseşte necuviinţa

La unul din hramurile Sfintei Parascheva au venit să se închine şi o mamă cu fiica. Femeia avea o ţinută decentă cu batic pe cap şi cu fustă. Fiica ei era cu capul descoperit, rujată şi machiată. Rugăminţile mamei ca tânăra să-şi şteargă rujul fata le-a refuzat. Când a sărutat racla cu moaşte, rujul de pe buze a rămas imprimat pe sicriu, iar tânăra a rămas anchilozată şi nu s-a mai putut deplasa. Martorii oculari ne-au mărturisit că a fost dusă pe sus de oamenii de ordine. Şi-a revenit mai târziu, după ce a plâns împreună cu mama ei şi şi-a cerut iertare.

Aflătoarea lucrurilor pierdute

De la o altă tânără am aflat că acum trei ani a mers la Catedrală pentru a se închina Sfintei Parascheva. Şi-a lăsat poşeta cu acte şi bani pe una dintre stranele bisericii şi s-a dus lângă racla cu Sfintele Moaşte. A stat lângă Sfântă vreo zece minute, iar când s-a întors, nu a mai găsit poşeta. Tânăra s-a întristat, a anunţat paznicii din Catedrală, a căutat peste tot poşeta, dar a fost zadarnic. Fusese furată. S-a întors la raclă şi a rugat-o pe Cuvioasă să-i aducă lucrurile furate înapoi căci nu mai avea cu ce se întoarce acasă. După jumătate de oră a găsit poşeta câteva scaune mai departe de locul în care o lăsase, fără să fi dispărut nici măcar un leu. Sfânta Cuvioasă Parascheva i-a ascultat rugăciunile.

Cuvioasa răsplăteşte pe credincioşi

Într-una din cărţile „Ne vorbeşte părintele Cleopa" se relatează o minune care uimeşte şi astăzi. Părintele Cleopa povestea că într-un an i-a venit rândul să stea alături de racla Cuvioasei, de hram, aşa cum fac stareţii şi astăzi. Duhovnicul a relatat că au venit la el două bătrâne care i-au cerut să le lase să se închine la Cuvioasă fără a mai sta la rând, căci sunt bolnave şi vor doar să mulţumească. Femeile aveau în mâini o pernuţă lucrată pentru Sfânta Parascheva, în semn de mulţumire pentru că le vindecase. Părintele Cleopa spunea că, atunci când femeile s-au apropiat de raclă, a văzut cum Sfânta a ridicat singură capul, iar bâtrânele i-au aşezat perna la căpătâi.

(Monica Dumitrescu - Ziarul Lumina, 14 octombrie 2005)

Sfânta Parascheva cheamă credincioșii aproape de ea

Maica Eufimia de la Catedrala mitropolitană simte că a fost adusă de la Mănăstirea Sucevița chiar de Sfânta Parascheva. Înainte de a se călugări, timp de aproximativ 20 de ani, adică de prin anii 1970, maica nu a lipsit de la nici un hram al Cuvioasei. În anul 1990 a fost călugărită şi a rămas la Mănăstirea Sucevița. Dar şi aşa a

continuat să fie, în fiecare an, pe data de 14 octombrie, alături de Sfântă. „Într-un an, de hram, un părinte a intrat în vorbă cu mine şi m-a întrebat de unde sunt, cum de am venit aici? M-am închinat ziua la Cuvioasă, iar noaptea am mers de am dormit undeva. A doua zi m-a văzut părintele si m-a întrebat pe unde am fost, unde am înnoptat. Mi-a spus că ar fi trebuit să nu dorm, ci să stau lângă Sfântă. M-am întristat atât de mult că nu am făcut ce trebuia. Parcă m-a durut în inimă că nu am putut fi alături de ea”, a povestit maica Eufimia.

La un an după călugărie, Cuvioasa Parascheva a chemat-o pe maică la Iaşi. Din anul 1991, măicuţa nu a mai fost nevoită să străbată Bucovina pentru a se închina Sfintei. Ea îşi petrece fiecare zi alături de Cuvioasa Parascheva. „Nici nu mai pot să număr de câte ori am primit ajutorul ei. La hramuri am cele mai mari emoţii, pentru că este multă lume. Sunt oameni cu bune intenţii, dar sunt şi care încearcă să te păcălească. Nu e uşor”, a adăugat măicuţa Eufimia, care din anul 1997 are ascultare la pangarul Catedralei mitropolitane.

De la Andreea C. am aflat că a simţit aceeaşi chemare din partea Sfintei Parascheva. Cu ceva ani în urmă a trebuit să aleagă între a da admiterea la o facultate din Iaşi sau la una din Sibiu. Deşi ştia că zona Sibiului este mai bogată şi că şansele la admitere ar fi mai mari, nu a avut inima să plece atât de departe. „Primul gând a fost acela că nu voi mai putea veni atât de des la Cuvioasa Parascheva. Am simţit că vrea să rămân lângă ea. Am luat la facultate în Iaşi, iar acum mă bucur de ajutorul Cuvioasei în tot ceea ce fac, dar în special la examene”, a spus tânăra.

De la un părinte care până acum zece ani a fost slujitor al Catedralei mitropolitane am aflat că s-a bucurat de aceeaşi chemare din partea Cuvioasei. Acum este slujitor tot la o biserică al cărei hram este sărbătoarea Sfintei Parascheva.

Vindecare miraculoasă de cancer

Sfânta Cuvioasă Parascheva a săvârşit minuni care nu pot fi lumărate, în cei 350 de ani, de când se află în Iaşi. Bolnavi, săraci, studenţi, oameni cu necazuri au cerut ajutorul Cuvioasei Parascheva, iar Sfânta a fost grabnic ajutătoare. Începând de astăzi şi până la sărbătoarea care va avea loc pe data de 14 octombrie, vom povesti zilnic din minunile Cuvioasei, minuni care ne-au fost relatate de către preoţii care stau lângă racla cu moaştele Sfintei Parascheva sau chiar de credincioşii care i se închină de câte ori au ocazia.

După ce a efectuat mai multe analize medicale, un ieşean în vârstă de 30 de ani a aflat că diagnosticul bolii sale era unul de la care nu mai exista cale de întoarcere: cancer. Deşi doar familia, adică doar soţia şi mama, a ştiut că tânărul nu mai are nici o şansă de a scăpa cu viaţă, omul a simţit că poartă o boală care avea să îi schimbe destinul. După consultaţia medicală i-au fost recomandate o serie de medicamente care aveau să amelioreze starea bolii. Medicul i-a mai acordat două luni de viaţă. Când a părăsit spitalul, tânărul şi-a anunţat rudele că va întârzia o oră şi a plecat în grabă spre Catedrala mitropolitană. Nu era un om foarte evlavios, dar avea credinţă în Dumnezeu. S-a aşezat la rând şi a aşteptat liniştit să ajungă la racla cu moaştele Cuvioasei Parascheva. S-a închinat şi s-a aplecat deasupra raclei, îmbrăţişând-o cu totul pe Sfântă. A stat astfel aproape jumătate de oră. Femeile care erau la rând s-au scandalizat pentru că nu aveau loc să se închine, dar părintele care se afla la picioarele Cuvioasei şi-a dat seama că omul are o problemă mare, aşa că l-a lăsat să-şi manifeste credinţa.

Din cele povestite am aflat că tânărul s-a rugat Sfintei Parascheva să îl facă sănătos, oricare ar fi boala sa. A promis că îşi va schimba viaţa şi că se va apropia de Dumnezeu. Mai mult decât atât, a simţit că Sfânta îi vorbeşte. După ce a realizat că s-a umplut de „o pace interioară", aşa cum a descris chiar el sentimentul trăit lângă Sfântă, a plecat.

Chiar dacă mama şi soţia au insistat ca bolnavul să ia medicamentele, acesta le-a ascuns. Treptat, i-a revenit pofta de mâncare, iar starea sănătăţii s-a ameliorat vizibil. După două luni, a mers, la insistenţele mamei, la un nou control. Medicul a constatat atunci că boala se afla într-un proces de regres. După alte cîteva luni, nici urmă de cancer. Doctorul care s-a ocupat de cazul său crede şi astăzi că medicamentele sunt cele care au salvat viaţa pacientului. Tânărul, al cărui nume nu-l putem deconspira, a primit şansa de a continua viaţa chiar de la Sfânta Cuvioasă Parascheva.

(Monica Dumitrescu - Ziarul Lumina, 6 octombrie 2005)

O viaţă închinată Sfintei Parascheva

Sfânta Cuvioasă Parascheva a săvârşit minuni nenumărate, în cei 360 de ani, de când se află în Iaşi. Bolnavi, săraci, studenţi, oameni cu necazuri au cerut ajutorul Cuvioasei Parascheva, iar Sfânta a fost grabnic ajutătoare. Până la hramul întregului oraş, care va avea loc pe data de 14 octombrie, vom povesti zilnic din minunile Cuvioasei, minuni care ne-au fost relatate de părinţii de la Catedrala

mitropolitană care stau zilnic lângă racla Sfintei Parascheva sau chiar de credincioşi.

Pe Elena Georgică, bătrâna care strânge bani pentru „repararea Mitropoliei", o cunosc toţi credincioşii care trec pragul Catedralei mitropolitane. Deşi are vârsta de 79 de ani, femeia lucrează ca voluntar la Mitropolie. De peste zece ani ea îşi petrece fiecare zi alături de Sfânta Parascheva. Cunoaşte poveştile a mii de pelerini pe care necazurile sau bucuriile îi aduc la Cuvioasă. Bătrâna şi-a închinat viaţa Sfintei Parascheva, iar Sfânta a ajutat-o şi a făcut cu ea minuni pe măsură.

Cu zece ani în urmă femeia a trecut printr-un divorţ care a dus-o în pragul deznădejdii. „Plângeam în fiecare zi. Nu m-am gândit că la bătrâneţe voi trece prin aşa ceva. Într-una din zilele când mă aflam aici, la biserică, am plâns atât de mult încât a început să-mi vuiască capul şi nu mai auzeam nimic. Nu am auzit toată ziua, dar am continuat să plâng. Am stat lângă racla Sfintei Parascheva şi am rugat-o să mă ajute. Când am ajuns acasă, mi-a revenit auzul", a mărturisit mătuşa Elena. Tot Cuvioasa a salvat-o în nenumărate rânduri de conjunctivită, stări depresive şi chiar de durerile reumatice. „Iarna am nişte dureri cumplite din cauza reumatismului. Când ajung însă la Catedrală, îmi ia Sfânta toate durerile şi nu mai am nimic toată ziua", a adăugat bătrâna.

Cu doi ani în urmă, în iarnă, mătuşa Elena a trăit o minune şi mai mare. Într-una din duminicile în care trebuia să meargă la Catedrală s-a pornit o furtună mare. Primul gând al bătrânei fost acela că nu va reuşi să iasă din casă. S-a rugat în schimb Cuvioasei Parascheva şi a plecat. În acea zi, o familie din Galaţi a făcut o donaţie de cinci milioane de lei. „Dacă nu mergi în ziua aceea la biserică, pierdeam banii. De atunci oamenii aceia îmi aduc în fiecare an sume importante. A fost minunea Sfintei. De ziua ei simt că mă ajută cel mai mult. Întotdeauna sunt speriată că nu voi face faţă. Am mulţi bani la mine pentru că mai toţi pelerinii contribuie din puţinul lor la refacerea Catedralei. Niciodată nu am pierdut nici măcar un leu, deşi uneori mă înconjoară oamenii de nu mai pot nici respira", a mai spus mătuşa Elena.

Tot Cuvioasa Parascheva a fost cea care a ajutat-o pe bătrână şi cumpere locuinţă şi i-a adus copiii la credinţă. Sfânta Cuvioasă Parascheva, spune ea, este de fapt cea care îi conduce viaţa, o dirijează şi o apără.

(Monica Dumitrescu - Ziarul Lumina, 8 octombrie 2005)

Vindecare de ulcer şi chemare la credinţă (2005)

Sfânta Cuvioasă Parascheva a săvârşit nenumărate minuni, în cei aproximativ 360 de ani, de când se află în Iaşi. Bolnavi, săraci, studenţi, oameni cu necazuri au cerut ajutorul Cuvioasei Parascheva, iar Sfânta a fost grabnic ajutătoare. Până la hramul întregului oraş, care va avea loc pe data de 14 octombrie, vom povesti zilnic din minunile Cuvioasei, minuni care ne-au fost relatate de părinţii de la Catedrala mitropolitană care stau lângă racla Sfintei Parascheva sau chiar de credincioşi.

Cu aproximativ 14 ani în urmă, o ieşeancă pe nume Carmen a fost chemată la credinţă de Sfânta Parascheva. Femeia nu prea credea în Dumnezeu, sfinţi şi minuni. S-a întâmplat că pe data de 6 ianuarie trecea pe lângă Catedrala mitropolitană chiar în momentul în care se săvârşea acatistul Sfintei Parascheva. Deşi de obicei trecea mai departe, în acea zi, curiozitatea a făcut-o să intre în biserică. S-a închinat la icoane şi s-a aşezat în genunchi alături de ceilalţi oameni. Era pentru prima dată când se afla în faţa raclei Sfintei. Femeia avea un ulcer mai vechi pe care a tot încercat să-l trateze cu medicamente. Durerile îi luau toate puterile, iar uneori aveau crize groaznice. În timp ce părintele rostea acatistul, Carmen s-a adresat Cuvioasei Parascheva: „Dacă eşti atât de Sfântă cum spune părintele şi oamenii care vin la tine să îi ajuţi, atunci ajută-mă şi pe mine şi ia-mi durerile astea, că nu mai rezist". Durerea de stomac a dispărut pe loc fără să fie nevoie să se atingă de moaştele Cuvioasei. Cu o singură minune Sfânta a întors-o pe femeie cu faţa spre Dumnezeu. Nu doar bucuria vindecării, ci dragostea pentru Cuvioasa Parascheva au început să o aducă din ce în ce mai des pe Carmen la Catedrală. Altă dată Sfânta Parascheva i s-a arătat de câteva ori în vis şi a rugat-o să intre şi pe la ea atunci când trece pe lângă Catedrala mitropolitană. De atunci au trecut 14 ani, iar Carmen vine zilnic la Cuvioasă şi se închină.

Cuvioasa salvează viaţa unui copil

Cu peste 30 de ani în urmă Sfânta Parascheva a oprit o femeie de la a face avort. Ieşeanca avea mare evlavie la Cuvioasă. În ziua în care trebuia să meargă la persoana care ar fi ajutat-o să scape de copilul nedorit, femeia a intrat în Mitropolie pentru a se ruga. Teama a fost cea care a dus-o în acele momente la Sfânta Parascheva. S-a închinat la icoane, iar când a dorit să se aşeze la rândul ce ducea spre racla Sfintei, a leşinat. Au udat-o oamenii cu apă şi au scos-o afară, la aer. Ieşeanca nu înţelegea care ar fi putut fi motivul pentru care Cuvioasa Parascheva a oprit-o de la a i se închina. Femeia a înţeles că Sfânta i-a aflat gândul ucigaş şi nu a mai făcut avortul. Ea a născut un copil sănătos, care a devenit la rândul lui un iubitor de Dumnezeu.

(Monica Dumitrescu, Ziarul Lumina, 12 octombrie 2005)

„Dacă vrei să fie sănătos copilul tău, să vii la mine!” - din minunile Sfintei Parascheva

Sfânta Parascheva de la Iaşi se bucură în ţară de un cult deosebit, parcă deosebit de toţi ceilalţi sfinţi care au moaşte în România. În fiecare zi la Catedrala mitropolitană din Iaşi, de dimineaţă până seara târziu, se face un mic pelerinaj continuu, cu credincioşi de toate vârstele şi din toate locurile, veniţi la rugăciune. În mod deosebit, în sărbători, în posturi şi în fiecare vineri (considerată ziua Cuvioasei Parascheva), vin mulţi credincioşi şi se închină cu credinţă, aducând flori, daruri şi îmbrăcăminte pe care le ating de racla ei, pentru a primi ajutor, sănătate şi binecuvântare. Pentru că sfânta vindecă şchiopi, surzi, ciungi, ologi şi tot felul de boli, chiar şi pe cele considerate fără scăpare; depărtează toată neputinţa nevindecată, numai cu atingerea raclei.

Iată câteva dintre minunile săvârşite de Cuvioasa Parascheva, povestite de credincioşi în scrisorile trimise preoţilor slujitori de la Mitropolia din Iaşi, consemnate în Patericul românesc şi în cartea Suferinţele mamei Blondina, o martiră a Siberiei:

Un inginer bolnav de plămâni a fost internat în spital pentru operaţie. În acest timp, mama sa a mers la moaştele Cuvioasei Parascheva, cerându-i sănătate pentru fiul ei. Timp de două săptămâni, doctorii au tot amânat operaţia. Şi observând că leziunile pulmonare s-au vindecat în chip miraculos, i-au spus bolnavului că nu mai este nevoie să fie operat şi să se întoarcă acasă pentru că „este cineva care se roagă lui Dumnezeu pentru dumneavoastră!”.

Într-o zi, o femeie de 40 de ani a intrat în Sfânta Mitropolie, alergând prin biserică şi plângând în hohote. Un preot slujitor care se afla atunci în biserică a întrebat-o ce are. Dânsa i-a spus că a făcut sinuzită, dar neavând timp să se trateze, s-a pomenit cu dureri grozave de cap şi apoi i s-a umflat tot capul. Mergând în cele din urmă la medic, acesta i-a spus că tot creierul este acoperit cu puroi şi că trebuie să-i facă operaţie foarte grea, dar că ea nu va rezista la această operaţie, şi de aceea să aştepte moartea. Preotul a întrebat-o dacă crede în Dumnezeu, iar ea a spus că da, dar la biserică vine rar, având serviciu, copii şi sărăcie mare. Atunci, el i-a făcut pomelnic şi a dus-o la Cuvioasa, unde s-a închinat. Preotul povesteşte că numai peste trei luni a întâlnit-o pe stradă, sănătoasă şi voioasă. Femeia i-a spus atunci slujitorului Domnului că „la vreo trei săptămâni după ce am dat pomelnicul, a

început să-mi curgă puroi din nas şi a curs mult timp. S-a scurs toată infecţia de pe creier şi m-am făcut sănătoasă”.

Unui copil de trei ani şi jumătate i s-a oprit brusc graiul. Atunci mama a luat copilul în braţe şi a venit să ceară ajutorul Sfintei Parascheva. Pe când se ruga ea cu lacrimi, deodată copilul a strigat: „Mamă, mamă! Aici este Doamne-Doamne!”. Mulţumind din inimă Preacuvioasei Parascheva, mama s-a întors acasă cu copilul sănătos.

Odată a venit de la Bucureşti o doamnă, aducând în dar Sfintei Parascheva un covor persan, mare şi frumos. Preotul care era la racla Cuvioasei a întrebat-o ce înseamnă acest dar. Dânsa i-a povestit că soţul ei, bărbat de 45 de ani, s-a îmbolnăvit şi cu tot progresul medicinii, medicii nu găseau leac la boala lui, spunându-i să se pregătească de moarte, că are cancer. Dar într-o zi a venit la ei acasă un prieten care le-a spus că pleacă la Iaşi, sfătuindu-i să-i dea bani şi pomelnic să ducă el la Sfânta Parascheva. Peste două luni, bărbatul s-a făcut sănătos fără nici un tratament şi, drept mulţumire, soţia sa personal a adus acest covor la Sfânta Parascheva.

O altă femeie, necăjită că toată faţa soţului ei este cuprinsă de nişte bube urâte care supurează şi-i provoacă mare durere, a venit la Cuvioasa Parascheva, a plâns, s-a rugat şi a dat pomelnic. Mulţi doctori încercaseră cu diferite tratamente şi alifii să-l vindece, dar totul era în zadar, ba parcă după fiecare tratament, rănile se înfocau şi se extindeau mai tare. Când a venit la Iaşi, femeia a atins de moaştele sfintei batista curată pe care o avea la ea, iar când a ajuns acasă, a pus batista pe faţa soţului, acestuia potolindu-i-se durerile. După o săptămână, au dispărut şi bubele.

Un preot din Ardeal povesteşte că era bolnav de plămâni şi făcând foarte multe injecţii cu antibiotice, a simţit că începe să orbească. Când s-a dus la doctor, acesta i-a confirmat nenorocirea. Imediat, preotul imediat s-a urcat în tren şi a venit la Iaşi. Era ora 22.00, Catedrala era închisă. Atunci a stat în genunchi afară, lângă peretele unde erau moaştele Sfintei Parascheva, s-a rugat câteva ceasuri plângând. A doua zi a simţit că este sănătos şi până astăzi nu mai are nimic nici cu ochii, nici cu plămânii, slujeşte şi Sfânta Liturghie la o mănăstire din Ardeal.

„Nu mai plânge, că de acum te faci sănătoasă!" (2005)

Sfânta Cuvioasă Parascheva a săvârşit nenumărate minuni, în cei aproximativ 360 de ani, de când se află în Iaşi. Bolnavi, săraci, studenţi, oameni cu necazuri au cerut ajutorul Cuvioasei Parascheva, iar Sfânta a fost grabnic ajutătoare. Aceste

minuni ne-au fost relatate de părinţii de la Catedrala mitropolitană care stau lângă racla Sfintei Parascheva sau chiar de credincioşi.

Spre sfârşitul secolului al XIX-lea, soţia preotului Gheorghe Lateş din comuna Rădăşeni - Suceava suferea de o boală grea şi incurabilă. Alergând la Sfânta Parascheva, se ruga cu lacrimi la moaştele ei şi-i cerea ajutor. Apoi, i s-a făcut Sfântul Maslu şi s-a reîntors acasă. Noaptea i s-a arătat Sfânta Parascheva, în haine albe, strălucitoare, şi i-a spus: “Nu mai plânge, că de acum te faci sănătoasă!”. A doua zi, femeia s-a sculat sănătoasă şi lăuda pe binefăcătoarea ei.

În anul 1950, o tânără din Iaşi s-a îmbolnăvit de leucemie. Atunci, bolnava, împreună cu părinţii ei, a alergat la Sfânta Parascheva Şi, cu multe lacrimi, i-a cerut ajutor şi sănătate. După două luni de rugăciuni stăruitoare şi Sfântul Maslu, tânăra s-a vindecat de această boală fără leac şi şi-a continuat studiile.

O femeie dintr-un sat din apropierea Iaşului era greu bolnavă. Fiind internată pentru operaţie, s-a rugat mai întâi la Sfânta Cuvioasă Parascheva, cerându-i, cu credinţă şi lacrimi, ajutor şi vindecare. După trei zile de la internare, i s-au făcut toate analizele. La urmă, i-au spus medicii: “Femeie, du-te acasă că nu ai nimic!”

Un copil de trei ani şi jumătate a rămas brusc fără grai. Atunci mama a luat copilul în braţe şi a venit să ceară ajutorul Sfintei Parascheva. Pe când se ruga ea cu lacrimi, deodată copilul a strigat: “Mamă, mamă! Aici este Doamne-Doamne!”. Mulţumind din inimă Prea Cuvioasei Parascheva, mama s-a întors acasă cu copilul sănătos.

Un inginer bolnav de plămâni a fost internat în spital pentru operaţie. Mama sa a mers atunci la moaştele Cuvioasei Parascheva şi i-a cerut cu credinţă sănătate fiului ei. Timp de două săptămâni doctorii au amânat operaţia. Apoi, s-a observat că leziunile pulmonare s-au vindecat în chip miraculos. Atunci au zis bolnavului:”Domnule inginer, aţi scăpat de operaţie. Întoarceţi-vă sănătos acasă. Este cineva care se roagă lui Dumnezeu pentru dumneavoastră”.

(Monica Dumitrescu - Ziarul Lumina, 15 octombrie 2005)

Mesagerul iubirii
Ne închinăm lui Dumnezeu şi te cinstim pe tine, Prea Cuvioasă Maică Parascheva, propovăduind cu mărire şi cântări toate minunile tale pe care prin darul lui Dumnezeu şi pentru a noastră mântuire le-am dobândit; bine primită fă rugăciunea noastră, sfântă, şi grăbeşte totdeauna a ne ajuta ca să cântăm cu bucurie faptele tale şi slava lui Dumnezeu.
Doamne Dumnezeul nostru, Tu, Cel ce ai zis şi s-a făcut toată făptura, nu întoarce faţa Ta de la noi păcătoşii, ca să nu vină asupră-ne mânia cea groaznică şi înfricoşătoare a durerilor, care este rodul păcatelor noastre, ce în toată ziua, nenumărate, cu nesocotinţă le săvârşim. Noi suntem păcătoşi, netrebnici şi plini de răutate; iar Tu eşti izvorul vieţii şi al milostivirii. Nu ne lăsa, Doamne! Nu trece rugăciunea noastră, a păcătoşilor, nici ne răsplăti nouă după nelegiuirile noastre, ci pentru că nu suntem vrednici a câştiga milostivirea prin sârguinţa cea de toate zilele, dăruieşte-ne-o Tu ca un îndurat mult-Milostiv.
Doamne, pentru rugăciunile Cuvioasei Maicii noastre Parascheva, dăruieşte-ne nouă sănătate şi viaţă ferită de toată răutatea şi ne întăreşte cu Duhul Tău cel stăpânitor, ca din adâncul inimilor, cu bucurie să slăvim preasfânt numele Tău în veci. Amin
Mesagerul iubirii

Sfântă Parascheva, te rog să mă sprijini! Tu ştii suferinţa şi mizeria din sufletul meu. Roagă-te lui Dumnezeu să-mi cureţe inima, să mă simt curată şi liniştită. Tu ştii tot ce s-a-ntâmplat, vezi rostul tuturor lucrurilor prin înţelepciunea ta. Ajută-mă să înţeleg, să accept şi să iert tot răul care m-a rănit! Dă-mi răbdare şi învaţă-mă să fiu un om smerit! Iartă-mă pentru tot ce am gândit, ce am spus şi-am judecat. Tu ştii ce este în inima mea!

Ne inchinam lui Dumnezeu si cinstim sfintele tale moaste, Cuvioasa Maica Paraschevo, propovaduind cu marire si cantari toate minunile tale care prin darul lui Dumnezeu si pentru a noastra mantuire am dobindit; bine primita fa rugaciunea noastra, sfanta, si grabeste totdeauna a ne ajuta ca sa cantam cu bucurie ispravile tale si slava lui Dumnezeu : Aliluia !